

DOMOVINA

Redništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krona temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev na vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje snaten popust.

Celjski očetje laži na delu.

In spet so se zbrale glave tukajšnjih nemčarjev: Jabornegg, Negri, Jesenko in Rakuš, protestirali so proti ustanovitvi slovenske univerze v Ljubljani, protestirali proti nameščenju slovenskih uradnikov na Spodnjem Štajerskem. Zagrmeli so ti 4 modrijani, in ustrašilo se je celo Celje in avstrijska vlada od tukajšnjega okrajnega glavarja in ministra so od strahu popadali na trebuh.

„Deutsche Wacht“ pravi, da se je odlikoval pri tej ponesrečeni demonstraciji takozvanega Deutscher Verein-a v Celju, v resnici pa omenjene storice modrih glav, posebno dr. Negri. Če pogleda človek njegovo govoranco, pogreša kljub stvarnim dokazil proti ustanovitvi slovenske univerze v Ljubljani. Mi smo v govorih dr. Negrija navajeni par neslanih „šlagarjev“ in kar osramotenj slovenskega naroda, ki nam kažejo samo nizki duševni nivo, na katerem stoji nemška, ne, nemčurska stranka. Da pa on proti ustanovitvi slovenske univerze v Ljubljani ni našel nobenih stvarnih argumentov, mu ne zamerimo, ker jih v tem slučaju večje in sposobnejše glave, kakor je Negri, celo minister Hartl, ki je z dušo telesom nemški pristaš, niso mogli najti. Popolnoma slovenska dežela Kranjska naj dobi juridično fakulteto na podlagi enoglasnega sklepa dež. zbora kranjskega, pri čemer bi velik del stroškov trpela dežela in stolno mesto Ljubljana. Proti takšnim faktorjem tudi nam vedno sovražna vlada ne bi mogla storiti ničesar drugega, kakor da je priznala opravičenost naše zahteve in če protestirajo proti fakulteti mesta Celovec, Maribor in Ljube, jih odločno zavračamo, da vsi ti omenjeni

zastopi in tudi ti 4 celjski veleumi niso kompetentni protestirati proti tej naši opravičeni zahtevi po slovenski univerzi, in da so taki sklepi golo komedijantstvo in bi vlada imela dolžnost, take sklepe, ki ne spadajo v delokrog teh zastopov, sistirati. Vladi pa povemo mi Slovenci odločno besedo, da hočemo in da moramo dobiti slovensko univerzo in da smo že siti tega, da bomo nosili samo davek in se mučili kot vojaki za „našo milo domovino“, da bi se pa pri tem naša kulturna stremjenja, ki so brez vsake politične osi, v kali zatirala.

Vladi je dobro znano, da našim dijakom na nemških univerzah ni več obstanka, ker se oni tam ne samo brutalno napadajo in še svojega življenja niso varni, temveč se oni tudi na teh univerzah decimirajo, ker so vsi profesorji istega prusofilskega mišljenja kakor so nemški purši in se s slastjo udeležujejo vseh dijaško-otroških izgrediv, ki so naperjeni proti slovanskim dijakom; tudi radi tega torej zahtevamo univerzo, ker kot davkoplačevalci in takozvani „enakopravni narod“, ne trpimo, da bi se nam na negostoljubnih nemških univerzah krivica godila. In sedaj, ko se Slovenci mislijo umakniti v srce svoje domovine in si zasnovati od davka, ki jih tako krvavo plačujejo, svoje vseučilišče, sedaj pa spet vpijejo Germani: „Ne, univerze ne damo!“ kakor da bi bili oni opravičeni, deliti nam milosti. Seveda našim krščanskim nemškim sodržavljanom bi najbolj prišlo, da bi naši slovenski sinovi ostali doma na pašnikih in služili kot hlapci, in oni da bi se od nas redili in mastili, to pobožno željo goji tudi dr. Negri. Če misli dr. Negri govoriti o razvitosti in nerazvitosti našega jezika, mu damo dober svet, da take reči, ki jih ne razume, naj

pusti na miru in da se naj ne blamira z izvajanjem, ki kažejo samo njegovo duševno nezrelost, nerazvitost, in ga postavijo v eno vrsto z onim celjskim prebivalstvom, ki vpije pri gotovih bakladah po mestu: Heil Bismark in Heil Deutschland, pri čem še ne vedo, kdo da je bil Bismark.

Ravno tako se je pa tudi odlikoval v nemškem Verein-u gospod Jesenko, ta pristni Germán, kojega oče je bil ustanovnik „Narodne čitalnice“ v Celju in Slovenec. Ta nehvaležni sin svojega očeta je protestiral proti nameščenju slov. uradnikov na Spod. Štajerskem. Čujte in strmite nad tako predrznostjo! Ta revni dohtarček zahteva, da bi v celjskem okraju, ki ima najmanj 90% slovenskega prebivalstva, morali biti nameščeni sami Nemci, z drugo besedo, to je ravno tako, kakor da bi mi danes sklepali, da morajo na Zgornjem Štajerskem biti nastavljeni sami Slovenci. Tu vidi zopet vlada sadove svojega prevelikega germanofilstva in prevelikega razvajanja teh par nemčurskih glavnih kričačev, dočim se na opravičene pritožbe slovenske večine ne ozira. Opozarjamo le na nepostavno stanje celjske okrajne zastopske zadeve, na to gorostasno nepostavnost, da celjska okolica nima javne dekliske šole in da je več 100 deklic brez ljudskošolskega pouka; na to krivico, da na tukajšnjem okrožnem sodišču, kojemu podlega skoraj samo slovensko prebivalstvo, ni slovenskih uradnikov, da pri okr. glavarstvu ni niti enega slovenskega konceptnega uradnika. Posledica tega krivičnega počenjanja vlade je, da si dovolijo Nemci sedaj že šalo, da protestirajo proti nameščenju slovenskih uradnikov pri tukajšnjem inspektoratu, ki se je postavil priznано samo iz potrebe, ker se med Nemci ni dobilo nobene primerne moči.

LISTEK.

Janez Trdina.

Spisal Fedor G. Hrastničan.

Žalosten sem, kot bi bil izgubil najboljšega prijatelja. In to mi je tudi bil, najboljši in najljubši prijatelj. Kako sem se navduševal za njegov krasni jezik, za njegovo bujno fantazijo in klasičen slog, ter si ga stavil za vzgled pravega slovenskega pisatelja. In moje navdušenje se priklopilo do vrha, ko so letos vsi časopisi s tako vnemo, s takim spoštovanjem pisali o mojem prijatelju, ocenjevali njegova nad vse krasna dela in želeli osivelemu starosti slovenskih pisateljev dolgo življenje, mnogo srečnih let... Poleg tega seveda tudi niso pozabili prositi slavljenca, naj nam napiše še kako črtico iz svojih bogatih spominov, naj nas še večkrat razveseli s svojim pretnim peresom, ki je že tako dolgo molčalo! In petinsedemdesetletni starček se je odzval prijaznemu vabilu s krasno, velezanimivo črtico „Dve ljubici“, katero je gotovo vsakdo čital z največjim zanimanjem. Saj nam vendar pripoveduje v tej poeziji spretni pisatelj, kako je spoznal ljubico našega pesnika Prešerna in kako je zvedel zanimivo anekdoto o ruskem carju Aleksandru, ki je za časa kongresa v Ljubljani leta 1821. zaljubljen v priprosto slovensko perico... In to nam pripoveduje Janez Trdina tako lepo, tako prijetno, zavito v svilen obleko in prepreženo z zlatimi nitkami, da zasluži naše občudovanje... Kmalu po izidu tega spisa pa je jel priob-

čevati „Ljubljanski Zvon“ autobiografijo Trdinovo. V njej nam pripoveduje pisatelj vse svoje življenje od svojega rojstva pa do svoje — smrti. Preminul je... zapustil nas je...

Jedva je doživel svojo petinsedemdesetletnico, že je priplaval Azrael in zatisnil slavljenca oči... Tiho in nepričakovano je priplaval.

Kolikokrat me je razveseljeval s svojimi spisi! Hlastno sem listal po različnih letnikih „Ljubljanskega Zvona“ in čital krasne Trdinove „Bajke in povesti o Gorjančih“. Saj so te bajke nekaj povsem izvirnega. Letos jih je jel izdajati L. Schwentner v Trdinovih zbranih spisih, katerih sta izšla do sedaj dva zvezka. Prvi zvezek prinaša istotako zanimiv spis „Bahovi huzari in Iliri“, črtice iz pisateljevih spominov na svoje službovanje na Hrvaškem.

O Hrvatih je Trdina sploh mnogo pisal. Tako čitamo v „Novicah“ 1860. leta velezanimiv narodopisen spis Trdinov: „Kranjec na Hrvaškem“, v katerih nam opisuje dobre in slabe lastnosti na Hrvaškem se naselivših Slovencev. V „Slovanu“ 1885.—77. leta nas seznanja z razvitkom hrvaškega gibanja v „Hrvaških spominih“, kjer je 1878. leto posebno dobro opisano. Le škoda, da Trdina tega spisa ni dokončal.

Toda ne le na narodopisnem, ampak tudi na zgodovinskem polju se je pokazal Trdina pravega mojstra. Omenjamo le krasno opoje slovensko „Hasan Beg“, nadalje „Inko vojvoda“ in „Obleganje Ogleja“. — Trdini se imamo zahvaliti, da imamo prav dobro „Zgodovino slovenskega naroda“, ki smo je tako dolgo pogrešali. Zlasti natančno je opisal pisatelj boje Slovencev z Grki, Benečani

in pa celjske boje. V zadnjem odstavku je tudi na kratko opisal naše slovstvo.

Janez Trdina se je porodil v Mengšu 20. maja 1830. leta. S šolskimi nauki se ni mnogo trudil, ker je bil posebno bistre glave.

Petošolec Trdina je zagledal v počitnicah v Mengšu lepo, ljubeznjivo deklico v domači cerkvi pred oltarjem. V to deklico se je zaljubil. Ta ljubezen ga je varovala pred razuzdanostjo in zapeljivostjo ter ga oprostila vsakih sanjarij.

Po maturi je bilo že vse določeno za ženitev, tedaj pa je izjavila njegova izvoljenka, da se ne mara nikdar močiti. Trdina pa si je dejal, da mu bo vse, kar stori njegova izvoljenka, prav. In ni se čutil razžaljenega po tej izjavi, ampak ljubil jo je isto vročo prvo ljubeznijo, kakor poprej. Pošiljala sta si pozdrave do pozne starosti. Lani sta se sešla v Ljubljani, ko je štela ona 67 on pa 74 let. Trdina pravi: „Ostal sem ji najiskrenejši prijatelj do današnjega dne in moja ljubezen bo ugasnila šele z zadnjim trenutkom mojega življenja.“

Dunajske študije je dokončal leta 1853. in prebil izpit za celo gimnazijo. „Še isto leto sem dobil službo na hrvaški gimnaziji v Varaždinu. Vabili so me tudi v Trst, ali tja nisem maral iti, ker bi bil moral razlagati vse po nemški.“ — Nato je služboval še v Reki 1856., a je šel leta 1867. v pokoj in je živel od tedaj v Brslinu pri Novem mestu, kjer je umrl 14. julija 1905 v častitljivi starosti petinsedemdesetih let...

In tako je izginil iz slovenskega slovstva mož, ki je bil, kakor pravi Ivan Cankar, edini narodni umetnik slovenski!

Mi vendar enkrat odločno zahtevamo, da se vlada ne da več za nos voditi od par nemčurških kričačev in da bode vendar enkrat začela izpolnjevati svoje dolžnosti proti nam, drugače bomo pa rabili najskrajnejša sredstva proti nji. Tedaj utegnemo mi, ki tvorimo ogromno večino spodnjestajerskega prebivalstva, postati bolj neprijetni kakor naprimer četvorica Negri, Jesenko, Jabornegg in Rakuš, katerim odločno svetujemo, da opustijo take neslane šale, kakor je bila zadnja ponesrečena demonstracija, katere nobeden otročaj ne more smatrati za resno.

Učimo se od drugih.

Narodna zavest Norvežanov, ki je v srcu vsakega Norvežana razvita v toliki meri, da pred njeno močjo izginjajo osebni in strankarski interesi, intrige, more nam, ki smo tako majhni v vsakdanjem življenju, služiti kot uzor.

Tudi mi jadikujemo radi svojih odnošajev, jadikujemo, da smo majhni! No, v politični borbi, na potu napredka smo majhni zato, ker so pojedinci majhni, in ker klečimo. V našem malem številu se išče vsega vzroka našim neuspehom. Pa niti Danci, niti Švedi, niti Norvegi niso dosti večji od nas! A so svobodni, niti oseba kraljeva jih ne veže.

Najnovejši nauk s severa! Izza Napoleonovih vojsk je bila Norveška združena s Švedsko. Ta zveza je tiščala Norvežane, in hoteli so biti svobodni. In res: Dne 7. junija je vrgel norveški državni zbor kralja s prestola, pretrgal je zvezo s Švedsko in proglasil svojo samostalnost. Revolucija brez krvi..., niti mravlja pri tem ni bila pohojena, niti eno okno razbito. Borba za samostalnost Norveške je trajala 90 let. Naša borba za narodne pravice traja od leta 1848., torej 57 let. A kje so naši uspehi! Naše narodne zahteve so vedno tiste, ker padajo naše politične sile. Včasih smo jih imeli več, pa zato nismo imeli gotovega načrta, določene svrhe!

Norveška samostalnost je delo globoko premišljenega načrta. Poglejmo njegov razvoj: Leta 1815. je norveški zbor predvsem odstranil plemenitaše, da vzame s tem kralju največjo njegovo podporo. Leta 1880 so Norvežani toliko napredovali, da je sklep državnega zbora, čeprav ga je kralj trikrat odbil, vendar postal zakon. L. 1884. je bila razširjena volilna pravica, a kmalu za tem uvedeno splošno volilno pravo. Dramatik Ibsen je učil Norvežane samostalnosti, pisatelj Björnson je reševal z njimi socialne probleme ter navajal ljudi k čistosti.

Torej pisatelji so vodje norveškega naroda, a ne kakšni pusti frazerji, kateri so pri vsakem vprašanju v stanu, da govore pro in contra. Ibsen, ogorčen od domačih razmer, je odšel iz domovine, ni hotel niti živeti na Norveškem; pa kako je šibal patentirane rodoljube norveške! No nikomur ni zato padlo na um, da ga zato izključi iz narodne zajednice. Šibati svoj

narod iz ljubezni, je isto kakor, kadar mati šiba svojo deco. Koliko so že naši rodoljubi zakrivilili na telesu svojega naroda! A iz takozvane narodne discipline jih ne sme nikdo po zaslugi ožigosati. Za njihove politične zasluge jih narod bogato nagradi; iz narodnih služb vedo izkresati tisočake, a ljudstvo se izseljuje...

Vsa tajnost norveškega uspeha obstoji v značaju, v karakterju inteligence, gospode, ki je ljudstvu dajala dober vzgled. Tak narod je mogel izvesti neko vrsto revolucije brez krvi, izvojeval si je zlato svobodo. S svojo literaturo so Norvežani poplavalili vso Evropo, zadobili simpatije celega sveta. Ibsen, Björnson, Kielland, Garborg representirajo „severno meglo“. Splošna izobrazba ljudstva je pripeljala svobodo v deželo. Kako jasno je to delo pionirjev prosvete, učiteljev naroda, ideologov! Proti njim so kralji prazne ničle!

Delo svobode naroda norveškega zadivljuje ves svet, da strmi nad njegovo gigantsko močjo.

A mi? Groza nas je pri misli, kakšne rezultate bi morali navesti, ako bi šli primerjati življenje našega naroda z norveškim!

Poziv!

Z nekim neprijetnim čutom se vračajo letos slovanski, sosebno slovenski dijaki v domovino. Bojijo se, da jim bo začenši s prihodnjim zimskim tečajem že itak siromašno življenje v tujem vseučiliškem mestu še bolj otežkočeno, da ostanejo sosebno v slučaju bolezni osamljeni in zapuščeni, kajti oni zavod, ki priskoči slov. dijaku na pomoč v skrajni sili, ki ga podpira in neguje, kadar se mu približa največja sovražnica — bolezen, propada ter bo v prihodnjem letu ustavil svoje humanitarno delovanje — ker mu manjka podpor. „Bolniško društvo za slovanske visokošolce v Gradcu“ se je ustanovilo v začetku zimskega teč. 1896/97 z namenom, da preskrbuje svojim članom v slučaju bolezni brezplačno zdravnika, zdravila in po potrebi bolniško oskrb, siromašnim dijakom v slučaju smrti tudi brezplačen dostojen pogreb. To nalogo je „Bolniško društvo“ zvesto izvrševalo. Dobilo si je najznamenitejših medicinskih strokovnjakov, ki večinoma brezplačno opravljajo službo društvenih zdravnikov, sklenilo je pogodbo z lekarnami ter pridobilo olajšav na splošni bolnici.

Na prošnjo slovanskih dijakov je že življalo udobnosti, katere nudi „Bolniško društvo“ svojim članom, in pri katerem je ohranilo zdravje ter ga obvarovalo bednega bolnega življenja in nekaterim nesrečnim je tudi pripravilo dostojno zadnjo posteljo v tuji zemlji. — Ni se torej čuditi, da je izdalo „Bolniško društvo“, ki šteje med svojimi člani dobrih 50 % Slovencev v 8 letih svojega obstanka skoraj 8500 kron v svoje namene, vsota, katera vsako leto neprimerno raste, tako da je „Bolniško društvo“ letos n. pr. plačalo samih bolnišničnih stroškov okoli 900 kron in približno ravnotako visoko svoto v lekarnah. Rastočim izdajam pa ne odgovarjajo podpore. V prvih letih svojega obstanka je društvo prejelo precej podpor, različni dobrotniki, predvsem slovenske posojilnice, so mu pomagali pripraviti kapital — a te podpore so z malimi častnimi izjemami izostale in danes je društvo navezano na članarino svojih

120 članov (po 3 K na semester) in pa na plačlo glavnico ki se je baš letos tako skrčila, da bo preostalo začetkom prihodnjega leta borih 600 do 700 kron s katero svoto pa društvo nikakor ne more naprej poslovati.

Zato se obračajo slovenski akademiki v Gradcu do svojih prijateljev in dobrotnikov, obračajo se do vseh onih, ki so okusili in poznajo bedo in neznosni položaj bolnega dijaka, obračajo se tudi do onih, ki so nekdanj kot člani „Boln. društva“ uživali njega udobnosti in dobrote in nujno prošnjo, da z denarnimi prispevki rešijo ta velepomembni zaved propada ter mu opomorejo, da lahko znanaprej deluje v prospeh in blaginjo slovenskega dijaštva v Gradcu!

V imenu slovenskih graških akademikov

phil. Albert Kramer, Trbovlje.

phil. Franc Kotnik, Guštanj (Gutenstein, Koroska)

Slovenskim abiturijentom in visokošolcem!

Pred kratkim časom sta objavila časopisa „Domovina“ in „Edinost“ oklic narodno-radikalnega dijaštva na slovenske abiturijente, katerega je podpisal tudi bivši odbor našega društva.

Dasi vsak posamezni član društva „Ilirije“ lahko soglaša z idejami in intencijami omenjenega dijaštva, vendar pa moramo konstatirati dejstvo, da slovensko akad. društvo „Ilirija“ v Pragi ne pripada zvezi narodno-radikalnega dijaštva.

Malo število članov in njih različno politično naziranje brani danes društvenemu odboru postaviti se odločno na stališče te ali one politične stranke. Isto razmerje do njih od strani posameznika je potrebno v akademični dobi za svobodni razvoj njegovega političnega prepričanja.

Ne odvajamo nikogar niti od narodno-radikalnih, niti od narodno-naprednih akademičnih društev, izraziti pa moramo pri tej priliki svoje začudenje, da se slovensko dijaštvo tako malo zanima za češke visoke šole v Pragi. Število slovenskih dijakov se je tukaj sicer podvojilo v zadnjih dveh letih, kar pa še vedno ne odgovarja velikemu pomenu, ki ga imajo za nas Slovence tukajšnje slovanske visoke šole, še manj pa to odgovarja dogodkom, ki so pokazali dovolj jasno graškemu in dunajskemu slovenskemu dijaštvu, kje ima izobraževati, dokler ne dobi svojih visokih šol.

Kaj straši slovenskega akademika pred Prago? Mar li res samo ona neznatno večja razdalja od domovine? Drugega vzroka namreč ne vemo. Gmotno stanje je za akademika tukaj celo ugodnejše nego na Dunaju!

Tovariši! Vabimo vas v svojo sredo! Nadaljujte svoje študije v slovanski Pragi! Sem pridite črpat in krepiti svojo narodno zavednost in samostojnost od zavednega in žilavega češkega naroda!

Ustmena oz. pismena pojasnila dajejo sledeči tovariši: Zvonimir Bernot, modroslovec v Ljubljani, Poljanska cesta št. 10, Viljem Kuček, tehnik v Žalcu na Stajerskem in Ivan Presel, tehnik v Gorici, Stolni trg št. 2.

V Pragi, dne 12. julija 1905.

Slov. akad. društvo „Ilirija“ v Pragi

Za odbor:

Tech. France Jenčič, Phil. Jos. Maru, t. č. predsednik, t. č. tajnik.

Pevčevo srce.

Ruski spisal Kn. Fedor Kosatkin - Rostovski.

Poslovenila Učka.

(Dalje.)

Vitez je deklico odpeljal v svoj grad, oblekel jo v draga oblačila in obdal z vsem razkošjem. Vse v gradu, in vitez sam ji je bil pokoren, ne zahtevaje od nje drugega nego ljubezni. Ali ljubezen se ne da vsiliti.

V teh krasnih dvoranah, obdana z vsemi ugodnostmi, se je čutila uboga deklica le sužnjo tega čudnega, neotesanega in nenavadnega človeka.

Vitez sam pa je bil od te dobe, kar je ona prebivala v njegovem gradu, ves preroben. To, česar do sedaj ni razumel, je pretresalo njegovo dušo in dramilo v njem doslej speče strune. Bil je s svojo izvoljenko ljubeznjiv in nežen, kolikor je bolj mogel in znal; a ljubljene mladeniča, katerega se je ona še živo spominjala, ni ji mogel nadomestiti.

Spominjala se je v njegovi odsotnosti svojega doma, svojih staršev, srečnih detinskih let.

In ti spomini so polnili njeno dušo z žalostjo.

V zadnjem času so neprenehoma nesreče obiskovale njen dom.

Mladenič, ki jo je ljubil, je padel v boju. Starši, kje so zdaj oni? So li še živi? — — — Potem tista strašna noč — — — tisti strašni napad, — — — vojaki, — — — kri, — — —

požar, — — — njena čudna rešitev po tem ponosnem, velikem, čudnem vitezu.

Čas, najboljši zdravnik, je polagoma pretekal. Dekle se je umirilo in se sčasom počenjala nagibati k vitezu. Spominjala se je, da jo je rešil on iz strašne nevarnosti, da jo ljubi in da nima ona vzroka biti mu nevhvaležna.

Preteklost je minila, — a prihodnost? Morda ima on namen osrečiti jo, tako, kakor še ni bila v življenju srečna. Zazelela se mu je približati ter skušala mu z ljubeznijo povrniti vse dobro, ki je je uživala.

Potekali so tedni in meseci in razmerje med njima je postajalo vedno boljše, intimnejše.

Vitez je njej na ljubo prirejal v svojem gradu bojne igre, lov, veselice. Vabil je pesnike, da so opevali njeno krasoto. Milo se je glasilo sedaj petje v tistem grajskem vrtu. Opevana je bila viteška hrabrost, njih ljubezen do svojih izvoljenk, krasota grajskih deklic itd. itd.

V njenem srcu vse to ni našlo odmeva.

Njeno srce je bilo tiho, mirno in nobeno opevanje burne ljubezni ga ni ganilo.

* * *

Nekega dne odide vitez za dalje časa iz grada. Zahotelo se mu je zopet enkrat po prejšnjem, nemirnem življenju, polnim raznih dogodkov.

Deklica je ostala v gradu. Bilo ji je grozno.

Večer se je spuščal na zemljo, prva zvezda je ravnokar zamigljala na brezkončnem modrem nebu. Lahka meglica se je dvigala nad deročo reko in tam nekoliko dalje je žarel nek ogenj. Pod stolpom je šumel slap. Enakomerno padanje vode je dajalo takt nežni pesmi, ki se je slišal iz bližnjega gozda sem.

Deklici je bila ta pesem že znana iz njene detinstva.

Milo se je glasila v nočni tišini in zbujala v devinih prsih tužne spomine in hrepenenje po zopetni sreči.

Hoteča na vsak način videti tujega peva, ukaže svojim slugam privedi ga k njej.

Visoko zrasel, raven kot jelka, je bil krasen, čeravno oblečen siromašno. Majhna ljutna (instrument) mu je visela za pleči. Njegovo lice je bilo mirno, njegov pogled je segal v srce. Deklica ga naprosi, naj ji kaj zapoje, in on začne mlo opevati ljubezen, ne kot strast, temveč kot rzišeno hčerko neba, kot začetek resnice, poštenosti, pravega spoznanja.

Prva jutranja zarja je že svetila na nebo in pevec je še vedno pel in deva je poslušala ter žejno srkala v svojo dušo vzvišeno čuvstvo pevčevega srca.

Ko je pevec odšel, se je čutila vso spremenjeno.

Spoznala je sama sebe. Spoznala svoje srce, svoje težnje, svojo dušo. Čutila je, kako je do

Sokolski vestnik.

— „Zveza slovenskih sokolskih društev“ je dovoljena. Prvotno se je nameravalo ustanoviti zvezo, ki bi združevala hrvatsko in slovensko „Sokolstvo“. Ta poskus pa je nam Slovanom vedno dobrohotna avstrijska vlada preprečila že leta 1893., med tem je pa zatisnila obe očesi ter dovolila zvezo avstrijskih turnarjev s turnarji v njih. Prisiljeni smo bili, da si ustanovimo Hrvatje svojo in Slovenci svojo zvezo. „Ljubljanski Sokol“ je dobil tedaj naročilo, da ustanovi „Slovensko sokolsko zvezo“. Po preteku 12 let je izvršil svojo nalogo, sam pa pravi k temu, da je doslej ni mogel izvršiti, ker je do najnovejšega časa nedostajalo za to obeh pogojev. Slovenska sokolska društva so se ojačila še le v zadnjih letih tako, da moramo reči: to so temeljne organizacije, ki jih je moči združiti v organizacijo višje vrste. Slovenska sokolska društva so pa tudi šele v zadnjem času zazrli skupni cilj vsemu „Sokolstvu“. Sedaj pa že živa potreba kliče po združenju in to je gotovo najboljše znamenje, da bo „Zveza“ delovala in prinašala koristi slovenskemu „Sokolstvu“. Prvi občni zbor slovenske sokolske zveze se bo vršil po izletni dobi, to je koncem meseca septembra t. l.

— **Sestanek slovenskih sokolskih načelnikov in vaditeljev** je bil v Ljubljani dne 16. t. m. Izmed 22 slovenskih sokolskih društev je bilo 14 zastopanih po 33 odposlancih. Posvetovalo se je o raznih tehničnih in organizacijskih vprašanjih, na razgovoru pa je bil tudi zlet v Zagreb. Ta sestanek nam je najlepši dokaz skupnega in složenega, pa tudi dobro premišljenega delovanja vseh slovenskih sokolskih društev.

— **„Celjski Sokol“** priredi v nedeljo, dne 23. t. m. pešizlet v Žalec, kjer nastopi po koncertu pevskega društva „Edinost“ skupno z Žalskim odsekom s prostimi vajami in z vajami na orodju. Odhod točno ob 2. uri popoldne in „Narodnega doma“. Vabijo se vsi bratje „Sokoli“. Izlet se vrši v kroju.

— **Mozirski Sokol** je imel dne 16. t. m., ob 3. uri popoldan odborovo sejo, v kateri se je sklenilo sledeče: 1. Deputacija „Mozirskega Sokola“ se udeleži z zastavo vsesokolskega zleta v Zagrebu. 2. Prav tako poleti dne 6. avgusta t. l. v Gornji Grad ob priliki velike narodne slavnosti. 3. Začetkom meseca septembra priredi veselico pod imenom: „Prvi planinski raj“ v večjem krogu ter prosi obenem vsa društva, da ga ob tej priliki podpirajo s svojim sodelovanjem. 4. Nadalje sklene, da se vozi deputacija obstoječa iz štirih mož vsako nedeljo po bližnjih trgih Savinjske in Šaleške doline, da poroča o stanju našega društva ter nabira izvršujoče in podporne ude. Dan in prihod se objavi pravočasno. 5. Radi nesodelovanja nekaterih bivših odbornikov, volil se je nov namestni odbor: Starosta: Rudolf Pevec, podstarosta in tajnik: Ivan Lipold, blagajnik: Rado Tušak, zastavonoša: Dragotin Paš. Odborniki: Za Mozirje: Dragotin Paš, za Braslovce: Anton Stergar, za Pako: Franc Jerman, za Gornjesavinjsko dolino: Ignacij Zavolovšek. — Obenem se je sklenilo, da se vsa korespondenca, kakor tudi vabila ter vstopnice ob priliki veselice kolekujejo z narodnim kolekom. Nazdar.

Domače in druge vesti.

— **Celjski Vsenemec so zopet razburjeni!** Zadnje imenovanje njihovega „stramdeutsch“

tovariša sodnega tajnika . iharda Marckhl sodnim svetnikom za Celovec jim ne ugaja, ker ima isti svojo hišo in dom v Celju. Vahtarca sklepa, da je pravosodno ministrstvo c. kr. svetniku Marckhlu nenaklonjeno, ker so ga baje Slovenci tam „denuncirali“, ter grozi, da se bodo Nemci morali s to zadevo obširneje baviti. Mi pa jim kličemo: „Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce“. Seveda je celjskim Vsenemcem neprijetno, da izgubijo svojega zvestega pristaša c. kr. uradnika, ki je v svoji mržnji do vsega, kar je slovensko in do onega naroda, kateremu je bil sodnik in katerega bi moral biti zaščitnik, pri javni obravnavi izrekel: „Kako si upa Slovenec (pri obravnavi) njega v svojem materinem to je slovenskem jeziku nagovoriti, ko vendar ve, da je on, c. kr. sodnik Marckhl, „deutsch gesinnt“. Pokazal je torej pri javni obravnavi svoje vsenemško mišljenje na tak način, da je s tem svojim postopanjem povzročil opravičeno ogorčenost slovenskega naroda, tistega naroda, katerega kruh uživa in kateri ga redi. Vprašamo vas, ali se pravi to „denuncirati“, ako se Slovenci zoper taka postopanja nemškonacionalnih sodnikov pritožijo na pristojnem mestu? Seveda, to bi bilo za vas „naprednjake“ in „svobodomislece“, da bi se vzela in onemogočila Slovincem pravica do pritožbe, ali da bi se na njihove pritožbe sploh ne oziralo. Narod v celjskem sodnijskem okraju je v ogromni večini slovenski, tega ne more utajiti celjska „tetka“ D. W. v vsej svoji zagrizenosti, in za ta sodniokrajnajbipravosodno ministrstvo imenovalo najzagrizenejšega nemškega nacionalca sodnim svetnikom! Ali ne bi imel slovenski narod vzroka biti potem ogorčen? Torej zoper nas Slovence, ki smo v večini, bi si smela vlada vse dovoliti, Nemcem pa bi niti ne smela predstaviti c. kr. uradnika pristaša, zato ker ima hišo v Celju!? Vsenemec svetnik Marckhl pa tudi ne spada v Celovec, temveč v kraj, kjer bi se lahko mirno ponašal s svojim vsenemškim mišljenjem. Mi povemo z isto pravico Vsenemcem na polna ušesa, da se bomo tudi še s tem imenovanjem obširneje bavili. Sapienti sat!

— **Slovenjegraški pragermani.** Nekaj vročerkvinih nemčurjev v Slovenjemgradu se je pritožilo na štajersko namestništvo proti temu, da bi bodoče volitve v okrajni zastop vodil okrajni glavar Čapek, ker se ne da voditi od nemškonacionalnih kričočev, marveč hodi po poti, ki mu jo predpisuje njegova služba. Nemškutarji seveda s takim uradnikom, ki ne stoji pod njihovo komando, niso zadovoljni in zadosuje jim, ako je dotičnik strogo objektiven, da ga že dolže, da postopa pristransko in podpira Slovence. Kakor stoje sedaj razmere v slovenjegraškem okraju, je skoraj gotovo, da si bodo Slovenci izvojevali večino v okrajnem zastopu, ako se bodo volitve pravilno in objektivno vodile. Tega se pa nemčurji

boje, zato bi radi dosegli, odpraviti kolikor toliko objektivnega Čapka in ga nadomestiti z glavarjem nemškonacionalnega mišljenja. Potem bi jim seveda cvetela pšenica. — Sedaj vlada v slovenjegraškem okrajnem zastopu popolno ravnovesje med Slovenci in Nemci; upamo, da mahinacije in spletke nemčurjev ne bodo ničesar izdale in da si pribore Slovenci pri bodočih volitvah pretežno večino v okrajnem zastopu.

— **Nemški strah.** Nemški listi vpijejo, da se mora v kali zatreti namera Slovencev, ustanoviti v Mariboru slovensko ljudsko šolo in v Gradcu slovenski otroški vrtec. Slovenci naj na to odgovore s številnimi podporami „Družbi sv. Cirila in Metoda“, da bo res kmalu mogoče izvršiti ono, kar s strahom preletava nemške kosti.

— **Za peščico nemških kričočev v Celju,** in ti so večinoma privandrani uradniki in poslovodje raznih nemčurskih trgovskih tvrdk in podjetij, zahteva nesramna lažnjivka „D. W.“ same nemške sodnike, ter napada naše uzorne in nepristranske sodnike kakor je sodni tajnik gosp. dr. Kotnik. Marsikateri Slovenec, narodnjak se je že pritoževal, da g. dr. Kotnik pri sodišču noče občeovati z njim v slovenskem jeziku in sedaj ga vahtarica razupije kot najhujšega sovražnika Nemcev. Tega dejstva si ne moremo drugače tolmačiti, kakor da so se ubogi naši tetki v Rotovski ulici vsled vročine možgani omeščali, ter je začela besneti kakor blazen drviš. Ali morda v svetniku Mulley-u in dr. pl. Ducar-ju, oba pri c. kr. okr. sodišču, ne vidi več svojih pristašev? Mi še dosedaj nismo nič slišali, da bi bila ta dva sodnika postala Slovence. Seveda vsenemca Marckhl-novega kalibra ni več!

— **Oplotnica.** (Občinske volitve). V Oplotnici bodo nove občinske volitve dne 31. julija, na dan, ko ima več volilcev v Slakovi in Brezji slavnost sv. birmе v Zrečah. Popoldne je napovedan prihod prevzvišenega knezoškofa v Čadram in se spodobi visokemu gostu nasproti iti in vse lepo za sprejem pripraviti. Vendar naši slaboverni Nemci v svoji brezobzirnosti se za to ne zmenijo. Čeravno je c. kr. okrajno glavarstvo pritožbo g. župnika zavoljo krivo sestavljenega zapisnika povsem ugodno rešilo že 21. junija t. l. in bi se že bila ta volitev lahko vršila 14. ali 15. t. m., so naši vsemogoči vladarji, na čelu župan in narodni odpadnik Blaž Kokol, čakali nalašč cele tri tedne z razpisom volitev, ker so si mislili: Zdaj so že dvakrat Slovenci zmagali in gotovo bodo tudi v tretje; da se pa to ne bo zgodilo, pomagala nam bo ta prilika. Vrh tega je ta dan v Konjicah semenj in se bodo nekateri tudi tja zgubili in tako bomo mi zopet srečno zmagali. Vsi slovenski poštenjaki pa vedo, da je sramota za nas, ako naši verski in narodni nasprotniki na naši zemlji z nami delajo kakor se jim zljubi in mi jim hlapčujemo, namesto da bi se tujega jarma otresli in postali sami svoji gospodarji. Zato bodo vsi naši vrli Slovenci prišli od vseh

sedaj sama sebe varala, ko je mislila, da bi mogla ljubiti viteza.

* * *

Pevec je ostal dalje časa v gradu in ji vsak dan pel.

Vitez je prišel domov in bil presenečen o dekličini spremembi. Čeravno ni bil poznavatelj tajnosti ženskega srca, uvidel je takoj, da se je moralo z deklico nekaj zgoditi.

Zakaj je njen pogled tako živ in nestalen? Zakaj tako hladno in zmedeno odgovarja njegovim ljubeznivostim? Kdo si je predrznil kaliti njeno razmerje? Kdo se je vrnil med nja? Zakaj sedaj vse to? Kaj vznemirja njeno dušo? Dve leti jo je on neguje, dve leti vabi njeno srce k sebi, pokoreč se njeni volji. In zdaj, ko se mu je že delo, da ga ona začne ljubiti, zdaj se je moralo zgoditi to. . . .

Utrujen od prečute noči, se napoti k čarovniku prosit sveta.

Ni se še popolnoma zdanilo, ko stopi vitez v astrologovo sobo na vrhu stolpa, odkoder je ta opazoval zvezde. Našel ga je vtopljenega v račane.

Pri njegovem vstopu čarovnik hitro vstane in reče: „Jaz vem, zakaj si prišel. Ti hočeš vedeti, zakaj se je tvoja krasotica nepram tebi spremenila; zakaj ni več tako vesela, zakaj se njene oči žarijo posebnim bleskom, katerega nisi pri njej do sedaj opazil. To je. Jaz ti povem: Ona

je začela ljubiti; a njena ljubezen je drugačna, kakor si ti misliš. Ona ne ljubi s podlo ljubeznijo tega sveta, ampak z vzvišeno, svetlo, kakor solnce.“

Vitez se zasmehue.

„Take ljubezni se jaz ne bojim, čarodej,“ odgovori vitez. Ti lažeš. Take ljubezni ni. Ako deklet koga ljubi, ni to iz čistega, vzvišenega čustva, ampak hoče le mene izdati ter se udati drugemu. Ako jo kdo misli s pesmijo, laskanjem, poljubi omamiti in jo meni izneveriti. . . . ne, to se mu nikoli ne posreči. Povej mi, kdo je to, jaz hočem slišati ime svojega tekmeča.“

„Nikakega tekmeča nimaš,“ odgovori čarovnik. Človek, kateri je vzbudil v tvoji krasotici ta neznana in tebi nerazumljiva čustva, bi se nikoli ne drznil povzdigniti svojih oči do nje. Pesmi njegove — ne pesmi ljubezni, temveč poziv k dobremu, svetemu — budijo človeka, ki omamljen po bogastvu in posvetnem razkošju v grešni samopašnosti pozabi pravo resnico.“

„Ti lažeš, čarovnik. Ti veš vse, jaz vidim. Ti si že davno zapazil, kaj se godi v mojem gradu, a skrivaš pred menoj. Ali mi poveš, ali te zaklinjam se, ubijem.“

In potegnivši meč izza pasa, vrže se vitez na starca.

Oni je ostal miren, niti ena mišica na njegovem obrazu se ni zgenila, le oči so se čudno, samozavestno zabliskale, češ: „Ubij me, a ne izveš ničesar.“

Vitezu upadejo roke in spusti meč.

Na to pelje čarovnik viteza na rob stolpa in mu pokaže navzdol.

Gledala sta širno ravan v mesečni svetlobi. Bledi lunini žarki so se poigravali z nemirnimi valovi reke in razsvetljevali cvetoči grajski vrt. Tam na vrtu v utici je sedela devotica, željno poslušajoča pevca. Milo se je glasila pesem v temno, tiho noč. Čuden nemir se polasti viteza.

Pesem je prenehala. Pevec je nekaj govoril. Njegovih besed ni bilo slišati v stolp, a videlo se je, kako je z roko kazal proti nebu. Bil je videti miren. Vitez vidi, kako je ravno zdaj pokleknil neznani pevec pred njegovo krasotico in njeno blede roko pritisnil k svojim ustnam. Deklica je stala kakor očarana. Premagana od neznanih čustev, se skloni k pevcu in mu poljubi ustna.

Krčevito se je vitez pri tem prizoru prijemal ograje ter kakor okamenel zrl na vrt. Grozna besnost je divjala v njegovih prsih.

Ko se je vitez zavedal, pevca ni bilo več na vrtu. Dekle je napol nezavestno ležala v utici, a po zraku so še odmevali zadnji zvoki in se zgubljali v tiho noč.

Po široki cesti je korakal pevec ter polagoma zginil v bajnem svitu mesečne noči.

Pustivši čarovnika, je hitel vitez za njim.

* * *

(Konec prihodnjie).

krajev dne 31. julija ob 8. uri v Oplotnico in bodo tretjič naše može volili.

— **Celjsko uradništvo** ni po volji glasilom nemških naših sodeželanov. Eden Slovenec pri davčni oblasti jih bode spravil ob ves kredit in okrajno sodišče, pravijo, nima razun načelnika svetnika Mulley-a nobenega Nemca, odkar je tajnik Marckhl imenovan svetnikom za Celovec. Ljudstvu tuji (Volksfremde) sodniki nas sodijo, tožijo naši Prusi. Slovenci niso malo iznenadeni, da se tajnik dr. pl. Ducar Slovencem prišteva. Koliko pa v resnici imamo slovenskih konceptnih uradnikov, dokazuje dejstvo, da je med devetimi "gospodi okrožnosodnega gremija osem Nemcev, med njimi predsednik, da je vse okrajno glavarstvo z davčnim nadzornikom vred nemško, menda brez izjeme, in da so med sovražnimi slovenskimi sodniki tudi gospodje, ki v porabi jezika Nemce lahko zadovoljujejo. Hujskajo pač, četudi z zavijanjem.

— **Nagrade za učenje slovenskega jezika.** V celjskem nemškem „Studentenheimu“ so imeli z gojenci skušnjo o znanju slovenskega jezika, med pet dijakov, ki so najbolj znali, so razdelili celo nagrade. — Med takimi obdarovanci je tudi neki Hohn Edmund iz Ljubljane in Jeretin Hugo iz Litije, Lorgier Viktor iz Šmarja pri Jelšah in Weiach Franc iz Luč. Tako Nemci hočejo pripravljati, da bodo njihovi gojenci za službe na Slovenskem uspešneje konkurirali s Slovenci.

— **Celjska policija** naj gleda na red, ne pa samo na to, ako kak Slovenec govori po mestu. Vsako noč je na Rotovškem trgu čuti strašno tuljenje; pijanci prihajajo iz gostilne „Stern“, „Engel“ in ti kravalirji delajo takšen vrišč, da stanovalci ne morejo spati. Celjski redarji menda niso samo zato plačani, da pijejo temveč da skrbijo za red!

— **Kako se v Celju gospodari?** Vemo, da so hoteli „nemški“ gospodje, Julče in drugi tovariši njegovi, posnemati Slovence, in po vzgledu društva „Lastni dom“ zidati hiše na Ljubljanski cesti. Ali to podjetje je takoj spočetka razpadlo; napovedalo je takšen „krah“, kakor se še ni poprej zgodil. Razni špekulantje, ki so hoteli vleči dobiček od novih stavb, so videli, da ne nese, in bogataši ter drugi so potegnili nazaj svoje delnice. Vraga jih briga „misera contribuens plebs“, (ubogo plačujoče ljudstvo), sami bi radi vlekli strašne procenete, drugače nimajo smisla za celjski proletarijat. Ti ljudje, tvoreči renegatsko druhal, so izsesovalci prve vrste, ki glodajo na telesu slovenskega naroda, ali to ne bo trajalo dolgo! — Tudi iz delniške družbe „Celeja“ izstopajo člani. Imeli smo priliko govoriti z enim članom, kateremu ne nesejo niti po en procent njegove delnice. Celeja je falirano društvo. Navadno izmozgavanje, navadna sleparija nemških gospodov drži skupaj umetno nemštvo mesta Celja! Da se posreči razkrinkati vašo goljufijo, zato poskrbi slovensko ljudstvo. Svoji k svojim!

— **Celjski tolovaji,** njihov glavni štab, je poslal v nedeljo svoja dva člana v „Skalno klet“, da sta tam prevračala klopi in kazala nemško omiko. Bil je to dolgi Putanov hlapec in en Skobernetov pomočnik. Razbijala sta mize kakor besna, kar bo imelo še natančnejši dogovor pred sodiščem! Torej takšna je nemška kultura! Lumpje in fakine vzgajate!

— **Neredi na poštah** se ponavljajo dan za dnem in rapidno se množe slučajji, ki dokazujejo, da poštni nastavljenici, bodi si v Celju ali po deželi, ne poznajo najmanj geografije, ne vedo slovenskih imen trgov in vasi, ki slujejo daleč naokolo. Pismo, namenjeno k Sv. Bolfenku pri Središču, je romalo v Belovar, odkoder je čez štiri dni se povrnilo. Vsi ti nedostatki in pogreški gredo edino le na rovaš poštenemu ravnateljstvu v Gradcu, ki nastavlja po slovenskih krajih našega jezika nevesče uradnike. Zato pozivljamo svoje poslance, da pri trgovinskem ministrstvu store potrebne korake, da odpravijo toliko nemarnost, ki je nadlega slovenskemu občinstvu in zapostavljenje slovenskega naroda, ki od pošte nima onih ugodnostih kakor drugi. Ta nered na poštah pač zasluži najostrejšje graje.

— **Osebna vest.** Izpit za poštno vodstvo je z uspehom prebil poštni oficijal g. A. Mirnik, v Celju.

— **Poštna vest.** Razpisani so poštni uradi drugega razreda v Križevcih, Braslovcah in Oplotnici.

— **Časnikarska kunj.** „Marburger Zeitung“ se v zadnjem času kaj pridno bavi z „Domovino“. Da ne govori v lepih besedah o njej, to je jasno; kajti dostojne pisave pač tako trobilo, kakor je ta vsenemška kunj, ki spada med pglavitne sramote vsega časopisja, niti zmožna ni. Nas more to pač le veseliti, kajti dokler nas bodo nasprotniki le polivali z gnojnic in ometavali z blatom takih kunj, kakor so „D. Wacht“, „Marburger Zeitung“ in tudi „Štajerc“, se nam ni bati zlega. Sicer pa nam je dejstvo, da naši ljubozni nasprotniki kriče, v dokaz, da jih boli. Raditega pa si more „Domovina“ biti v svesti, da jih prijemlje od prave strani!

— **Maribor.** Začetkom tega meseca so otvorili v Mariboru nov colninski urad. Napis je samonemški in proti temu protestujemo najodločneje! Mislimo, da se pravi Slovence nekaj preveč za norca imeti, ako naša „slavna“ vlada na ta način celo priznava kuriozni sklep mariborskih očetov glede napisov, namesto, da bi 1. dotični sklep ovrгла, ker je protipostaven, 2. pa se ravnala po ravno istih postavah, ter poskrbela pri colninskem kot c. kr. uradu tudi za slovenski napis! To zahtevamo najodločneje! In ako se naši upravičeni zahtevi ne ugoti, vedeli bomo nastopiti drugače!

— **Promoviran** je bil v četrtek v slavnostni dvorani dunajskega vseučilišča g. cand. theol. Matija Slavič, duhovnik lavantinske škoflje, doktorjem bogoslovja.

— **Napad.** Na cesti od Celja v Sovodnje je napadel 21letni rudar Jernej Vrečko, ki je bil šele nedavno izpuščen iz zapor, zidarskega pomočnika Košica ter ga nevarno ranil. Napadalec so zaprli.

— **Rodbinska drama.** Žena krojača Frana Kranjca v Lipi, občina Teharje, je bila svojemu možu nezvesta, radi tega je bil v rodbini večkrat prepirlj. Preteklo nedeljo je žena pobegnila k svoji materi Frančiški Mravlak, Kranjc je šel za njo. Na poti je srečal delavca Alojzija Tanšerja, ki pri Mravlakovih spi. Takoj je Kranjc Tanšerja napadel in ga obdelaval z nožem. — Težko ranjenemu Tanšerju se je posrečilo pobegniti. Kranjc je šel nato s svojo materjo, ki ga je dohitela, v hišo Mravlakovih, kjer sta z materjo skupno napadla pobeglo ženo. Mati je držala sinah za lase, Kranjc pa je udrihal z nožem po svoji ženi ter ji zadal mnogo težkih ran na glavi in hrbtu. Psi, ki je svojo gospodarico branil, je Kranjc usmrtil. Kranjc že sedi v zaporih celjskega sodišča.

— **Iz Slovenjgradca.** V cenj. vašem listu št. 47, od 16. junija t. l. objavili ste dopis iz Slovenjgradca o bodočih volitvah v okrajni zastop in pri tej priliki napadli tukajšnjega posestnika in medicarja gospoda Avgusta Güntherja. Pred vsem moram naznaniti, da so razmere za volitev v okrajni zastop v velikem posestvu za nas Slovence jako ugodne, tudi so naši veleposestniki toliko zavedni, da vse agitacije od nasprotnih strani bi nič ne izdale. Kar se pa tiče g. Güntherja, je vredno pojasniti, da g. Günther ni naš nasprotnik; udeleževal se je vsikdar naših zborovanj, tudi rad spregovori v blagor Slovencev v društvu itd. Ne more si pa kaj, da je tudi s svojimi sosedi dober, že kot občinski svetnik mesta Slovenjgradec (?) svedoči dovolj, da je pri svojih sosesčanih na dobrem glasu. G. Günther je tisti mož, ki je oddal svojo lepo hišo na najlepšem kraju mesta Slovencem, katera zdaj nosi napis „Narodni dom“. Leta 1896 je bil od Slovencev postavljen za kandidata deželnega poslance, vsled tega so ga meščani bojkotirali in gmotno oškodovali, in ko je hišo prodal kmetijski zadrugi, je bil gospod Güntherigmatiziran kot največji hudobnež. Toliko poročam vam resnici na ljubo.

— **Iz Slovenjgradca.** Kakor se je že poročalo, se vrši dne 6. avgusta 1905 v prostorih „Narodnega doma“ slovesna otvoritev „Narodne čitalnice“. Pri koncertu nastopi „Šoštanjsko pevsko društvo“ in polnoštevilna „Šoštanjka narodna godba“. Slavnost se prične ob 5. uri popoldne. V „Narodnem domu“, kjer se je pred kratkim mnogo obnovilo, se za slavnost prav marljivo pripravljajo. Za točno in pošteno postrežbo je že vse pripravljeno. Cenjeni gostje, ki ne pridejo z vozovi, se lahko poslužijo vlakov, ki pripeljejo iz Velenja ob pol štirih in iz Dravograda ob petih popoldne. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu. Od šoštanske in velenjske strani se nam je že mnogobrojna vdeležba zagotovila, upamo pa, da nas bodo tudi cenjeni sosede iz Dravske doline v velikem številu posetili. Slovenci nismo tukaj od Trstenjakove slavnosti imeli nobene večje veselice; tembolj bomo ponosni, ako se nam tokrat posreči, kar smo že dolgo dolgo želeli. Bile so tu seveda v zadnjih časih bolj žalostne razmere, a sedaj jih naj bo konec, mi hočemo napredovati! Na svidenje tedaj 6. avgusta!

— **Hiša z gostilniško obrtjo** v velikem trgu na Sp. Štajerskem se proda prostovoljno. Pojasnila daje „Obče slov. obrtno društvo v Celju“.

— **Ugodna prilika.** Slov. občinstvo opozarjamo na današnji inserat „ugodna prilika 35“.

— **Vojnik.** Strela je udarila v sredo dopoldne v hišo vojniške slovenske posojilnice. Bil je ravno uradni dan in mnogo strank v pisarni. Na veliko srečo se nobeni osebi ni ničesar zgodilo. Iz slemena, kamor je udarila, je šla strela po ostrejšjo na telegrafsko žico. Osmodila je samo late in zagnala precej opeke na cesto. — Prejšnji dan so pogrešili sestro posestnika Dobrotinska, ki je bila malo slaboumna. Našli so jo zjutraj v vodnjaku. Ne ve se, ali je nesrečnica notri padla ali je sama skočila.

— **Iz Mozirja.** Vedno še zahaja nekaj izvodov „giftne krote“ v naš prijazen trg. Če se že kakšen „Štajercev“ pristaš tako daleč spozabi, je odpustljivo, kajti „gliha vkup štriha“; pač pa vam poročam, da ga nekateri Slovenci dobivajo. To je škandal! Tako se narodnost izkorišča, to

ni nikaka odločnost! Tako se za kulisami igra. — Kako se mora Slovenec tako daleč spozabiti ter podpirati prijatelja „celjske žabe“, ki je takšne laži radi celjskega Sokola ob času izleta v Braslovcah v svet reglala. Vsakemu udeležencu je znan ta prijazni sprejem! Ako imaš narodnega ponosa, ne zahajaj v takšne trgovine, gostilne in sploh v javne lokale. Kakor se posojuje, tako se vračuje. Slovenci več narodnega ponosa!

Opazovalec.

— **Šoštanj.** Šoštanjka narodna godba priredila je minolo nedeljo na vabilo g. Vinko Ježovnika v Velenji na prav lično zagrajenem dvorišču istega gospoda velik koncert. — Akoravno ni bilo vsled neke neljube pomote nobenega oznanila po časnikih o tem koncertu, zbralo se je na obširnem veseličnem prostoru, katerega je naš dični narodnjak g. Ježovnik prelevil v senenati vrt in ga krasno okiňal z lampijoni v narodnih barvah, toliko odličnega občinstva iz Velenja in Šoštanja ter drugih krajev, zlasti tudi narodnih kmetov iz Velenjske okolice, da je bil prostor popolnoma zaseden. Koncert počastila je tudi visokorodna rodbina preblagorodnega gospoda pl. Adamoviča ter mnogo v Velenji se mudečih letoviščarjev med njimi tudi nek general. Godba proizvajala je pod spretnim vodstvom kapelnika g. Mazeja lepi in bogati vsposed zelo eksaktno ter žela vsestransko priznanje in burno pohvalo. Zlasti z velikansko navdušenostjo je bil sprejet veliki potpourri Leiboldov „Hrvatski dom“. Da ni godba štedila z namečki po vsakem aplavzu, zahvaliti se imamo njenemu pridnemu nastopu. — Pohvaliti moramo tudi jako ljubeznivo in točno postrežbo z izborno kuhinjo in izvrstnim vinom.

— **Učno potovanje.** Profesorja na gimnaziji v Mariboru gg. Ivan Košan in Fran Jerovšek sta dobila štipendijo za učno potovanje in sta odpotovala na Grško; vrneta se čez Italijo z istim namenom.

— **Šolsko kopališče v Letušu.** Po složnem prizadevanju šolskega vodstva in okoličanov se je postavilo ob Savinji jako pripravno kopališče, namenjeno šolski mladini. To šolsko kopališče je menda prvo v naši deželi. Po dopoldanskem in popoldanskem pouku ob vročih dnevih podajo se otroci pod nadzorstvom svojih učiteljev h kopališču ter se v bistri vodi vadijo v plavanju in si krepijo telesne moči. Ta nova, posnemanja vredna upeljava, daje zgled složnega delovanja doma in šole ter kaže tedaj, da tukaj vlada popolno sporazumljenje med starši in učiteljstvom. Vsa čast Vam Letušanom in Podgorjanom!

— **„Brežiški Sokol“** priredi dne 30. julija 1905 na vrtu „Narodnega doma“ I. javno telovadbo. Po telovadbi godba, petje in srečolov. Čisti dobiček je namenjen sokolski zastavi.

— **Brežice.** (Nemški brivec: Der deutsche Mann mit der Ohreifeige) zopet obsojen. Pred par leti si je zaslužil to častno ime, ko mu je neka gospa tako gorko zausnico dala, da je pri belem dnevu luno in zvezde videl. Gustl si je mislil, to je za porabiti, bodem tudi jaz delil zausnice. Zaradi zausnice, katero je nekemu Slovincu dal, se je moral Gustl 17. julija 1905 pri okrajni sodnji v Brežicah zagovarjati, seveda je tajil, da ga še sploh zraven ni bilo. Sodnik ga je spoznal krivega in ga obsodil, naj tri dni sedi, ah 30 kron plača.

— **V Zagrebu** se je obesil 63 let stari delavec Jožef Sternšek, rodóm iz Bizelja, okraj Brežice. Vzrok: alkohol.

— **Gotovlje.** O ljudski veselici, ki se je vršila pretečeno nedeljo v Gotovljah, smo dobili še to-le poročilo: Gromenje topičev je naznanjalo Savinski dolini, da imate Gotovljani svoj dan. Četa za četo so prikorakale uniformirane požarne brambe, krdelo za krdelom raznovrstnega občinstva se je pomikalo na slavnostni prostor pod Vašimi lipami. Zavedna vas se je ogrnila v same narodne zastave; na žici z lipe v zvonik ste vihrali dve veliki trobojnici, da je bilo videti, kakor da prosto plavata v zraku, nad najvišjo lipo je pa vihrala visoko v zraku velikanska trobojnica, kakor da bi hotela izzivati: „Kdo more više, kakor mi Gotovljani?“ Kakor da je v hiši božji, umolknila je blizu tisoč glav broječa množica, ko je stopil na oder govornik, gospod nadučitelj, ter nas je pozdravil s tako navduševalnimi besedami, da so nas kar pretresle. Kako nepričakovano vesela zabava se je razvila pod lipami! Videli smo, da se ljudstvo zna zabavati in da ne gleda samo od strani, videli smo, kako ste z zanimanjem gledali krasno telovadbo žalskih Sokolov, in zdelo se mi je, da sem Vašim vrlim fantom že z oči bral, da ne bodo mirovali, predno ne vstopijo tudi sami sokolske vrste. In petje! Že prva pesem „Slovna na dan“, kojo ste zapeli o začetku veselice, nas je prepričala, da ste šolani pevci in pevke. Krasno je bilo! Zdelo se mi je, da se Vaše stoletne lipe radujejo z nami. Mirno se je množica polagoma začela razhajati tja v lunino noč. — Eden, ki se veseli Vaših uspehov.

— **Gornji grad.** Priprave za veliko slavnost se vrše, posebno damski odsek deluje z veliko vnemo. Na slavnostnem prostoru prirede dame cvetličnjak, uto, kjer se bodo dobivale slašice, trafiko, prodajalnice konfeti, serpentine itd. Pošto bodo g. dijaki vodili. Na zabavišču se napravlja razen vrtljaka tudi menežarija, streljišče in razne

druge enake stvari. Sredi slavnostnega prostora se napravlja oder za godbo (celjska narodna polnostevilna) in pevce. Nasproti odra je telovadišče, kjer se bode od vseh gostiln na slavnostnem prostoru lepo videlo. Preskrbljeno je za vse udobnosti. Na večer se zažge umetalni ogenj. Slavnostni prostor bode čarobno razsvetljen z acetilensko lučjo. Dne 6. avgusta v Gornji grad k vjam našim Gornjesavinčanom!

— **Napačni dijamant.** V mariborski bolnici v antla neka ženska, ki je v svoji oporoki omenila, da zapušča dijamant, katerega že 30 let nosi v usnjati okolu vratu privezani torbici, svojim srodnikom in za dobrodelne namene. Res so našli pri mrtvi ženski usnjato torbico, v kateri je bil bel prozoren kamen in listek: „Diamant, najden leta 1872. v Kaliforniji. Vrednost 2000 gld.“ Pokali so kamen izvedencu, ki je pa povedal, da je ženska 30 let nosila skrit navaden kamen brez neke vrednosti.

— **Nemški visokošolec** — tat. Na zahtevo graškega deželnega sodišča je bil na Dunaju prijet in odveden v zapor 24letni tehnik A. Walter; obdolžen je, da je ukradel bicikel.

— **Ogenj.** V noči od 17. na 18. t. m. je gorel na Pesnici skedenj, poln sena, last gosp. Langerja v Mariboru. Zažgali so menda tuji ljudje, ki so na senu nočili. Skedenj je bil zatrtovan.

— **Circus Lipot.** V torek, dne 25. t. m. pride v Celje, kakor smo že poročali, Circus Lipot in bo tu priredil predstave v torek, sredo in četrtek zvečer ob 8. uri. Ker je podjetje jako izurjeno in bilo povsod sprejeto z največjo pohvalo, zato moremo obisk toplo priporočati.

— **Sv. Lovrenc v Slov. gor.** Tukaj se vrši nedeljo, dne 23. t. m. čebelarški shod v prostorih nove šole. — Naša najbolj marljiva in vednozaslužna čebelica v osebi g. J. Jurančiča pride predavat in bodrit našo čebelarško družnico, koji je duša in telo gg. nadučitelja J. Farkaša in A. Rižnar. Čast in hvala tema gospodoma, ki v svojem negujeta čebelice „ki imajo tak lepe letance“ in bodrita narod za gmotni prospeh. — Pri tem shodu naj pač gospodje ne pozabijo si ogledati šolski vrt in krasno drevesnico, ki je iz šolskega stališča najlepša v ptujskem glavarstvu, moram reči, uzor vseh šol našega okraja. — A v teh ljubkih in nežnih drevoredih lahko vedno vidiš pazljivo oko in spretno roko našega obče priljubljenega g. nadučitelja. — Njegova drevesca so iskana od blizu in daleč. — Neopustljivo bi bilo, ako bi se gg. čebelarji ne potrudili po shodu ogledat prekrasno trtnico g. Fr. Vnuka, našega vraga domačina. — Obče se mora pripoznati, da o naše trtnice nekaj izvanrednega, a kaj tako velikanskega, kar je izkličilo iz roke g. Vnuka, ni možno videti v vinogradnih krajih. — Čudom ti ne zaostane in nehote moraš prijaznemu g. Vnuku stisniti roko ter mu častitati na tem delu. Vsadil je približno stotisoč ameriških trt. — Čast g. Vnuku.

— **Sv. Andraž v Slov. goricah.** V Vutomerju je kakih 30 let stara ženska iz maščevanja podložila ogenj ter mislila zbežati. A v pravem času so se ljudje zapazili dim in vjeli hudobno žensko, kojoj je oko postave vtaknilo pod ključ.

— **Polenšak.** 9. t. m. je naš dični poslanec g. dr. Jurtela poročal o svojem delovanju. Ljudstvo ga je veselo poslušalo ter mu izrazilo svoje popolno zapanje. Govoril je tudi veleposestnik J. J. iz Hlaponec ter živo ožigosal Ptujčane. Tudi štajercijanci so bili prisotni, a niso niti besedice črhnil.

— **Pacinjje pri Ptuj.** 10. t. m. je začelo v Pacinju goret v največji vročini pri posestniku Majcenu. Vse je zgorelo, le gole stene so ostale. Prihitela je Dornavska požarna bramba na pomoč, bilo je že prepozno. Zažgali so otroci.

— **Shod čebelarškega društva v Ragoznici pri Ptuj.** Kakor je bilo v časnikih, posebno tudi v „Slovenskem čebelarju“ naznanjeno, se je vršil 16. julija t. l. v Ragoznici shod podružnice čebelarškega društva za ptujsko okolico v gostilni g. Fr. Bračiča v Ragoznici, oziroma pri uzornem in lepo urejenem čebelnjaku načelnika te podružnice. Podružnica šteje 20 članov in je upati, da se v bodoče novih članov pridobimo, posebno radi tega, ker so pogoji za uspevanje teh živalic na ptujskem polju v izobilju dani in ker čebelarstvo, kakor je g. Jurančič sam povdarjal, nese jako obilen dobiček. Če je letina količaka ugodna, je paše v izobilju in med ter vosek imata tako čeno, da jamčijo vse okolnosti, da se prvotna naprava čebelnjaka ter modernih panjev, ki stane tudi nekaj denarja, v kratkem času ne le obrestuje, nego tudi izplača, dočim v poznejših letih preostaja sam čisti dobiček, katerega si vsak kmetovalec, posebno tudi majhen posestnik, lahko privoščiti, ne da bi količak pri svojem drugem opravku ali poslu trpel škode. V bližini mesta Ptuj je razširjanje čebelarstva tem bolj potrebno, ker se tukaj med in vosek lažje v denar spravita, kakor v oddaljenih krajih. Zatorej, slovenski posestniki in kmetovalci! pristopite v obilnem številu tej podružnici ali pa snujte nove podružnice.

— **Na mariborskem učiteljskem** je delalo letos 9 Slovencev maturo, 5 jo je srečno prestalo 3 imajo poskušnjo in 1 je padel. Vsako leto jih je manj.

— **Informacijski odsek.** Tovarišem abiturijentom, ki nameravajo pohajati prihodnje leto graško vsenčilišče ali tehniko, dajejo naslednji tovariši potrebne informacije glede podpor, študij itd., na katere se naj izvolijo dotičniki obrniti, in sicer: za filozofe: stud. phil. Ivan Prekoršek, Prekorje pri Celju, stud. phil. Josip Glonar, Sv. Barbara pri Mariboru, za pravnike: stud. iur. Janko Leskovec, Škofja Loka, cand. iur. Franc Janžekovič, Gradec, Radetzkyst. 29. III., za tehnike: tehnik Zmagoslav Turnšek, Mozirje pri Celju. Pri inskripcijah bode radevoljno šel tovarišem abiturijentom na roko in jim dajal potrebna pojasnila cand. iur. Franc Janžekovič, katerega je najti vsak dan v prostorih društva „Tabor“ v Gradcu, Zinzendorfgasse št. 18, I. nadstr. dopoldne od pol 9. do 10. ure.

— **Štajerski deželni zbor** bo sklican skoro gotovo tekom meseca septembra ter bo zboroval do konca oktobra. Na merodajnem mestu pa zatrjujejo, da ne vedo še nič o tem.

— **Šolska vest.** Na novo razširjeni ljudski šoli pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju se je otvoril četrti razred in je tam kot učitelj nameščen izprašan učiteljski kandidat Simon Petrovič.

— **Studenice pri Poljčanah.** Ustanovitev kmetijske podružnice. Dne 16. julija se je ustanovila tukaj kmetijska podružnica. Pristopilo je takoj 34 udov. Ker bode začela delovati šele s prvim prosincem 1906, je upati, da bode do tega časa število narastlo do 70. Za predsednika se je izvolil enoglasno g. župnik Jož. Čede, in le njegovemu trudu se je zahvaliti, da je ustanovitev tako krasno uspela, in želeti je, da bi to njegovo delovanje služilo drugim v spodbudo in posnemo. V to podružnico stavimo posebno upanje, in sicer to, da ne bode samo na papirju, da ne bode samo životarila, ampak krepko se razcvitala in delovala v vzgled in v spodbudo drugim, svojim posameznim udov v korist. Vsak zaveden kmet naj bi bil ud takšne kmetijske podružnice. Vsako leto plača 3 krone udnine. Kakšen dobiček pa ima od tega? Vsak ud dobi skoz čelo leto dvakrat na mesec strokovni časopis. Ta časopis pa bi postal še dokaj boljši, ako bi bilo veliko število udov Slovencev, ker tedaj bi se ne prestavljal iz nemškega, ampak postal bi samostojen list za spodnji Štajer. Podružnice dobe zastoj nekaj škroplilnic proti peronospori in za drevje, travniške brane, žitočistilnike in drugo orodje za polovično ceno, dobe semena in umetni gnoj v najboljši kakovosti po najnižjih cenah, plemenske bike za pol cene, mrjasce po 20 kron enega, štajerske peteline itd. Kadar bomo imeli na Spodnjem Štajerskem 3 do 4 tisoč udov, potem bi videli, kaj se da vse narediti in doseči. Da pa pridemo do takšnega števila udov, na delo. Ustanavljajmo po vseh krajih podružnice, ker prvi korak k napredku obstoji v pristopu k organizaciji — vse drugo pride potem; ker za večje zahteve nam je treba podlage, dobre in trdne zaslombe. Kjer se podružnice ne bodo ustanovile, to ne bode toliko znamenje, da je še ljudstvo tam nezavedno — ampak to bode znamenje, da tamkajšno razumništvo je ali nedelavno — brezbrizno za napredek kmetijskega stana — ali pa da nima nikakšnega dobrodejnega upliva na ljudstvo.

— **Sv. Peter pri Mariboru.** Dne 30. junija popoldne je utonil v Pesnici 24letni mladenič Marko Cvikel. Sušil je na travniku z nekim delavcem seno ter se šel vsled vročine kopat v Pesnico, kjer je našel zgodnjo smrt.

— **Črešnjevci pri Slov. Bistrici.** V nedeljo jutro, dne 16. t. m. so našli 30letno Julijano Tomanič iz Pretrež, doma mrtvo. Bržkone jo je usmrtila solnčarica. — Štajerčev pristaš Blaž Lah iz Črešnjevca je dobil 14 dni zavora, ker se je pred sodnijo nespodobno obnašal. Njegov sin pa je bil od mariborskega okrožnega sodišča obsojen zaradi težke telesne poškodbe na šest tednov zavora. Seme, ki ga seje „Štajerc“, zori tudi tukaj!

— **Sv. Barbara v Halozah.** V tej hudi vročini ob kresu, ob času košnje, si je marsikateri voščil malo žganja za zajutrek, tako tudi Anton Žmave, posestnik v Jablancah blizu Maribora. Ta mož, ki je bil vzgled marljivosti in skrbni, je za več moč v košnji par požirkov domače slivovke popil, kar mu je pa kri gnalo iz srca v razgreta pluća, da ni mogel dihati ter je v strašnih bolečinah drugi dan umrl, zapustivši mlado ženo s štirimi malimi otroci.

— **Kako sodijo Nemci o potrebi znanja obih deželnih jezikov.** Deželni šolski svet na Moravskem je odredil, da se morajo tudi na nemških gimnazijah učiti vsi nemški učenci vseh osem let češčine. Nemški listi so seveda vzdignili radi tega grozen hrup. Dnajska „Neue Freie Presse“ je prejela od g. S. Löwin-a, svetnika trgovske zbornice in pristnega Nemca sledeče pismo, katero je tudi priobčila: „Častiti gospod urednik! Naziranje šolnika v Tropavi, da naj bi se na moravskih gimnazijah raje ustanovil enoletni tečaj za češčino, dočim jo namerava deželni šolski svet popolnoma pravilno vpeljati kot obvezen predmet za vse razrede, je povsem krivo. Dejstvo, da se gimnazijec tekom osmih let počasi

in bolje nauči češčine kakor po dovršenju gimnazije pač ne potrebuje dokaza; sploh je popolnoma izključeno, da bi se tekom enega leta naučil češčine. Ko se je leta 1849 vpeljal na moravskih gimnazijah nov učni načrt, je bila češčina v vseh razredih nemških gimnazij obligatna, in nam mladim ljudem je znanje češčine v življenju mnogo koristilo. Znanje drugega deželnega jezika je za jurista, ki naj utemeljuje razsodbo v tem jeziku, neobhodno potrebno, ravno tako za političnega uradnika in druge. Opomniti je, da je temeljito znanje češčine za Nemca silno težavno, toda ker na Moravskem ni izključno nemškega ozemlja, je bodočim uradnikom, zdravnikom itd. v njih lastnem interesu neobhodno potrebno, če so zmožni posluževati se tega jezika v praksi, tu se ne gre za narodnost ampak za poklic; svojega nemštva s tem nihče ne žali, zato moramo odredbo deželnega šolskega sveta samo pozdravljati!“ — In pri nas naj se nemški avskultanti nauče tekom par mesecev slovenščine od ljudi, ki je sami niso zmožni, in naj potem sodijo Slovence, kaj z njimi obravnavajo slovenski itd.! Kdaj pač uvidi štajerski deželni šolski svet, da je tudi tu za Nemce znanje slovenščine ravno tako neobhodno potrebno kakor za moravske Nemce znanje češčine?!

— **Prešernov spomenik** se odkrije dne 10. septembra t. l. K tej svečanosti so povabljeni vsi Slovenci. Med drugim so se poslala vabila, da se udeležijo odkritja, tudi mestnim občinskim svetom v Zagrebu, Belgradu, Sofiji, Cetinju, Pragi, Krakovu, Lvovu, Moskvi in Petrogradu. Natančen spored svečanosti se priobči v kratkem.

— **Zveza slovenskih odvjetnikov** je imela svojo drugo glavno skupščino v nedeljo 16. t. m. v mestni dvorani ljubljanski ob povoljni udeležbi zlasti izvenkranjskih društvenikov. Zveza je štela v preteklem letu 62 rednih članov in 5 izrednih (c. kr. notarjev). Društveni predsednik dr. Karel Triller je poročal o društvenem delovanju v preteklem prvem društvenem letu. Zveza je med drugim dvakrat po posebnih deputacijah reklamovala na justičnem ministrstvu in pri predsedništvu c. kr. najvišjega sodnega dvora izvrševanje uzakonjene pravice slovenskega jezika do izdaje razsodeb najvišjega sodišča v slovenskem jeziku. Prejela je siser na obeh mestih lepe obljube, ki se pa še vedno niso izpolnile. Skupščina je vsled tega soglasno sprejela tozadevno resolucijo. Nadalje je poročal predsednik o zveznem posredovanju pri vseh zbornih sodiščih na slovenskem ozemlju v svrhu, da se doseže pri vseh slovenskih kazenskih razpravah oddaja zdravniškega zveznega mnenja v jeziku obtoženčevem. Potem je poročal dr. Brejce iz Celovca o koroških justičnih razmerah. O štajerskih justičnih razmerah sta poročala dr. Hrašovec iz Celja in dr. Rosina iz Maribora temeljito in zanimivo. — Istotako o primorskih razmerah dr. Rybar iz Trsta. — Na predlog dr. Brejca in dr. Hrašovca se je nadalje sklenilo opozoriti državne poslance na potrebno pomnoženje slovenščine zmožnih votantov na obmejnih zbornih sodiščih. Vobče treba zvezi v prihodnje najstrožje kontrolirati jezikovno kvalifikacijo vsakega na novo imenovanega sodnega uradnika. — Nato se je vršila volitev novega odbora; na predlog dr. Majarona je bil izvoljen per acclamationem zopet celi prvotni odbor: predsednikom dr. Karel Triller. Končno se je po nasvetu dr. Hrašovca sklenilo še, naj se opozori najširše slovensko občinstvo, da se vsakdo in v vsakem slučaju, v katerem bi se slovenskemu jeziku pred javnimi oblastmi odrekala zakonito zajamčena enakopravnost, obrne do zveze, ki je rade volje pripravljena za brezplačno intervencijo.

— **Ljubljanski trgovski gremij v slovenskih rokah.** Kakor pišejo iz Ljubljane, je na torkovi volitvi prišel trgovski gremij v slovenske roke. Navzočih je bilo 62 trgovcev in trgovk. Predsednikom je bil s 45 glasovi izvoljen veletržec I. Knez. Ko je bila končana volitev predsednika, so nemški člani odšli in so se nadaljne volitve udeležili samo Slovenci. Podpredsednikom je bil izvoljen Fran Ks. Souvan.

— **Dvorni svetnik prof. dr. Krek** je že dlje časa težko bolan. Nekaj tednov je bil v ljubljanskem Leonišču, zdaj pa so ga prepeljali v Gradec v privatni zavod za lečenje živčnih bolezni. Z ozirom na visoko starost prof. dr. Kreka je njegovo stanje prav nevarno.

— **Modras v ognjišču.** Nadučiteljeva soproga gospa Rihteršič v Ljubljani je nedavno z rokama napolnila v drvarnici košaro z lesnimi odpadki ter jo nesla v kuhinjo. Skoro je čula šumenje v košari, preiskala jo je, a našla ni ničesar. Ko je pozneje vrgla lesene odpadke na ogenj, je švignil proti njej velik modras. Na njen klic je prihitel njen soprog, ki je modrasa ubil.

— **Z manevrov na laški meji.** Te dni so manevrirali na laški meji za Kambreskim nad Ročinjem lovci iz Kanala in Tolmina. En oddelek je predstavljal sovražnike, drugi jih je napadel. Seveda je pokalo, kakor bi se bila mala bitka.

Slučaj je hotel, da so ob istem času manevrirali tudi laški vojaki gorskega oddelka z mulami na nasprotni strani. Vojaki so se gledali z ene in druge strani, ko pa je začelo pokati na manevrih na naši strani, so jo pobrisali Lahi z mulami, kar se je dalo naglo. Naši vojaki in častniki se niso mogli zdržati smeha radi bega laških vojakov z mulami vred.

— **Promocija.** Muc. Vladimir Jelovšek iz Osjeka na Hrvatskem je bil v sredo, dne 19. jul. promoviran na praški univerzi doktorjem vsega zdravilstva.

— **Nemci v južnih slovanskih deželah.** Ruski publicist D. M. Vergun je obelodanil brošuro, v kateri s številkami dokazuje prodiranje nemštva na jug. Slovenske zemlje in Primorje imajo z Dalmacijo 131.935 Nemcev, 2585 posestev, 135 kolonij, 57 cerkev, 102 šoli, 49 časnikov, šest gledališč, 9 bank in 3 konzulate. V Hrvatski in Slavoniji 136.121 Nemcev, 2347 posestev, 57 kolonij, 33 šol, 39 cerkev, 9 časnikov, 1 gledališče, 1 društvo, 1 banko in 1 konzulat. Bosna in Hercegovina imati 30.000 Nemcev, 982 posestev, 17 kolonij, 4 cerkve, 18 šol, 2 časopisa, 1 gledališče, 1 društvo, 1 banko, 1 konzulat. Balkanske države in Turška imajo 27.000 Nemcev, 300 posestev, 14 cerkev, 41 šol, 5 časopisov, 1 gledališče, 7 društev, 6 bank, 18 nemških konzulatov.

Društveno gibanje.

— **Slov. pevsko društvo „Vranska Vila“** napravi v nedeljo, dne 23. t. m., korporativni izlet s zastavo v Žalec in se udeleži od bratskega društva „Edinost“ prirejene ljudske veselice.

— **Čitalnica v Brežicah** priredi v nedeljo, dne 13. avgusta t. l. na vrtu „Narodnega doma“ v prid družbe sv. Cirila in Metoda velik koncert z godbo c. kr. pešpolka št. 16 iz Zagreba in petjem svojega pevskega zbora. Natančnejši spored se pravočasno objavi.

— **Deseti brat v Ptuj.** V nedeljo, dne 23. t. m. se igra „Deseti brat“ v dvorani ptujskega „Narodnega doma“. Uprizorili ga bodo slovanski učitelji, ki so letos in lani maturirali na mariborskem učiteljskem. Vspored: I. Igra „Deseti brat“. II. Petje in prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Cena sedežev: 1. in 2. vrsta 1 K 20 v, ostali 90 v, stojišča pa 30 v. Obračamo se do vseh g. učiteljev in gospod. učiteljc, znancev in prijateljev, vseh zavednih slovenskih Ptujčanov in do kmetskega ljudstva iz bližine in daljine, da nas poseti v nedeljo gotovo in mnogoštevilno.

— **„Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor.“** priredi v nedeljo, dne 30. julija t. l. popoldne po večernicah v šolskih prostorih veliko veselico s petjem, tamburanjem in z gledališko igro „Kateri bo?“. — Prosta zabava se vrši v gostilni g. Toševi. Domačine in cenjene goste iz sosesčine vabi k mnogobrojni udeležbi odbor.

— **„Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. gor.“** Opozarjamo, da priredi bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. gor. dne 13. avgusta t. l. velikansko ljudsko veselico v prid družbi sv. Cirila in Metoda. Na svidenje!

— **Slovensko akademsko fer. društvo „Bodočnost“** priredi dne 27. julija 1905 v Ormožu v prostorih gostilne g. Kalchbrennerja ob 1. uri popoldne svoj IV. redni občni zbor. Dnevni red smo objavili danes teden.

Dopisi.

Iz Trbovelj. Zopet je Trbovlje pokazalo, kaj zamore krepka volja. V nedeljo, dne 9. t. m. se je vršila na Žagarjevem vrtu ljudska veselica, katero je priredila naša vrla moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v prid te naše šolske družbe. Zavedno ljudstvo trboveljske občine je starijo svojo dolžnost. V prvi vrsti je naša prijetna dolžnost zahvaliti se sosedom Hrastničanom in Dolanom za častni obisk in mnogobrojno udeležbo.

Vspored slavnosti je bil kaj srečno izbran. Pevci, pod vodstvom g. Ličarja so peli izvrstno, v srce segajoče. „Ljubica“ je bila res ljubka. Naši slovenski fantje tamburaši so neutrudljivo udarjali in proizvajali najtežje skladbe v popolno zadovoljnost obilnega občinstva. Več točk so morali na občno zahtevanje ponavljati. Hvala jim, kakor tudi pevcem za prekrasni užitek!

Splošno navdušenje pa je vzbudila gospica Anica Kramarjeva z deklamacijo „Blagovestnikom“. Tako čuvstvenega predavanja nismo pričakovali od mlade gospice, kateri so navdušene besede vidno kipele iz srca. Živela!

Č. g. kaplan Lončarič je v jedrnatih besedah opisal namen slavnosti ter je vzpodbujal ljudstvo, katero naj se drži edino le našega slovenskega prapora, kajti le v tem znamenju bode premagalo oholega sovraga. Iz njegovega izvrstnega govora posnamemo sledeče:

„Današnja slavnost se je priredila zato, da prvič dostojno proslavimo 20letnico za vse Slovence tako važne družbe sv. Cirila in Metoda. Drugič je namen slavnosti, da se družba gmotno

podpira in tretjič, da Trbovlje pokažejo zopet po kratkem času svoje slovensko lice in da nam ne bodo drugi očitali narodne zaspanosti in mlačnosti“. Govornik je omenil, da so narodne prireditve v korist družbi sv. Cirila in Metoda ravno sedaj najboljši odgovor nemškemu „Schulvereinu“, ki obhaja letos 25letnico svojega obstanka. „Narodna društva na noge in pokažite, da stojimo kakor zid in skala!“ Ob navdušenem odobravanju in ploskanju je govornik končal z besedami prvega slovenskega pedagoga Slomška, spominjajoč se pogubnega delovanja „Schulvereina“ in „Lega Nationale“ rekoč: „Otroci bodo starše nemški kleli, starši bodo pa slovenski jokali!“ Kakor se čuje, se priredi avgusta meseca velika veselica v prid celjske „Dijaške kuhinje“. Take je prav, in krepko naprej! Nazdar!

Politični pregled.

— **Kriza na Ogrskem.** Fejervary je izdal odlok na občine, v katerem jih pozivlja, naj izvršujejo svoje dolžnosti iz zvestobe in ljubezni do domovine. Odklanjanje prostovoljno plačanih davkov in prostovoljno priglasenih vojaških novincev bi uničilo čut dolžnosti za javna bremena in bi povzročilo ljudsko bedo. Sploh pa namerava vlada razveljaviti vsak sklep, ki bi kršil obstoječe zakone in rušil obstoječi red. Opozicijski listi imenujejo ta odlok dnevno povelje in svetujejo občinam, naj prezirajo pisma in odloke Fejervaryevega ministrstva.

— **Klanje Srbov v Makedoniji.** Javljajo iz Prizrena, da je v Stari Srbiji nastalo strašno stanje za tamošnje Srbe. Arnavti so začeli po vrsti moriti Srbe, a nikdo jih v tem ne ovira, in da bodo Arnavti še bolj uspešno klali, bodo imeli v kratkem veliko zborovanje. Vsi bodo začeli iztrebljavati Srbe; zdaj so vrgli oči na dve veliki srbski vasi in določili so med seboj ljudi, ki naj ubijejo deset najimenitnejših Srbov. Najbolj žalostno pa je to, da celo bratje Bolgari vidijo v tem svojo nalogo, da more Srbe. Tega je vzrok sedanja vlada v Bolgariji, ki ima nemške tendence ter pospešuje germanski „Drang nach Osten“.

— **Prijateljstvo med Francosko in Angleško.** Vkljub vsem nemškim spletkam se čim dalje bolj zblížujeta Francoska in Angleška. Francosko brodovje obišče 7. avgusta Angleško. Angleži nameravajo svojim francoskim „prijateljem“ prirediti velike slavnosti.

— **Dogodki na Ruskem.** Varšavski poveljnik je baje dal ustreliti 47 častnikov, ki jih je vojno sodišče obsodilo na smrt, ker so se branili oditi na bojišče. — Po poročilih poljskih listov iz Varšave je ruska policija ujela 800 vojaških deserterjev. — Vzdržujejo se vesti, da so se uprli pomorščaki v Kronštatu. Na čelu nezadovoljnejšev stoji križarka „Minin“, Križarka se sedaj nahaja pod ognjem treh forov v Revalu, ki imajo nalogo, takoj streljati, ako bi „Minin“ hotel odpluti iz luke. — Kongres zemstev se je otvoril 18. t. m. v Moskvi v stanovanju kneza Dolgorukega. Razpravljalo se je o Buliginovem zakonskem načrtu in o stališču, ki bi ga naj zavzela zemstva napram temu načrtu. Kongres je sklenil, da bo ukrenil vse, da se uresniči načrti za nstavo, ki so jih nasvetovali zastopniki zemstev in mest.

Dne 19. t. m. je zboroval v palači princa Dolgorukega kongres ruskih zemstev. Navzočih je bilo 200 zastopnikov. Predsedoval je grof Haiden. Predsednik moskovskega zemstva je razložil težkoče, katere je bilo treba premagati, da je bil shod dovoljen. Kongres je zavrgel Buliginov ustavni načrt, češ, da ne more rešiti Rusijo anarhije. Nato je prišlo v dvorano pet policijskih uradnikov, ki so v imenu mestnega glavarja proglasili shod za nepostaven. Policisti so klicali: „Blagovolite sejo tega parlamenta zaključiti.“ Vihar ogorčenja je završil po dvorani. Policaji so nato zahtevali, da se jim dá imenik vseh navzočih in vse listine. Kot en glas je zagrmelo: „Zapišite celo Rusijo!“ V nadaljnjem posvetovanju je zemstvo očrtalo napake Buliginovega načrta. Zborovalci so zahtevali imuniteto za poslance in osebno varnost, protestirali so, da bi bil parlament popolnoma podrejen državnemu svetu, ki je popolnoma birokratski, in proti temu, da bi ministri ne bili odgovorni. Nato se je „kongres zemstev razšel.“

Dne 19. t. m. „Ruskoje Slovo“ poroča: Ko je prišel Pobjedoroscev na kolodvor Carskega sela je skočil proti njemu mlad mož z revolverjem v roki in hotel na Pobjedorosceva ustreliti. Predno je mogel izprožiti, ga je spremljevalec Pobjedorosceva, skoro gotovo detektiv, prijel in izročil policiji.

Rusko-japonska vojna.

Kitajski poslanik je v Tokio baje naznanil svoji vladi, da Japonska hoče svoje čete odpoklicati iz Mandžurije, kakor hitro bodo iz nje potisnjeni Rusi. Vrhu tega je jasno, da namerava Japonska reorganizirati skupaj s Kitajsko vse dežele Daljnega Vzhoda. — Japonska bo zahtevala zase v Mandžuriji iste pravice, ki jih je imela Rusija. V istem trenutku se mora Kitajska varovati, da ne stori prehitrega koraka, ki bi imel za posledico, da posežejo vmes velevlasti in

bi se potem zgodilo isto, kakor z Ljaotonom. — Sestavlja se ameriško-japonska družba za izkoriščevanje naravnih zakladov Sahalina. Japonska vlada bo, tako se glasi, dobivala vsako leto od družbe že določene svote. Japonska bi se vsled tega odrekla delu vojne odškodnine, seveda pod pogojem, da se podro znanje utrdbje Vladivostoka, ker hoče Japonska, da njeno novo ozemlje ni v nevarnosti. V tem smislu so sestavljena tudi poročila iz Washingtona.

Japonci na Sahalinu. Japonci so pri Korzakovskem izkrkali priprave za poljsko železnico in 3000 kulijev. Doslej je na Sahalinu 14.000 Japoncev.

Car Linevič. „Ruski Invalid“ prima sledečo brzojavko, ki jo je car poslal Lineviču. Na več izjav proti miru iz glavnega stana je odgovoril: „Ne dvomite, da je storjeno in bo storjeno, kar mogoče, da se doseže uspeh in olajša vaša težka naloga. Trdno zaupam na vas in na svoje junaške čete, da bodo slednjič z božjo pomočjo premagale ovire in vojsko končale za Rusijo z dobrim uspehom.“ — Linevič je izdal nato sledeče dnevno povelje: „Slavne ruske čete! Srečen, da vam morem naznaniti milostne besede Nj. Veličanstva, sem prepričan, da boste pri prihodnji svoji nalogi upravičili visoko zaupanje visokočislanskega carja. To dnevno povelje naj se prebere v vseh oddelkih, švadronih, stotnijah, poveljstvih ladjah in obrežnih poveljstvih.“

General Miščenko podvzema pojezde v notranjost Mongolije ter pleni na dolgo in široko. Zdi se, da hoče priti za hrbet japonskemu levemu krilu.

Kapitan Klado, ki je v „Novem Vremenu“ ostro kritikoval razmere pri ruski vojni mornarici in prorokoval odkrito popoln poraz ruskega brodovja na Daljnem Vztoku ter bil za te svoje kritike, ki so pa bile popolnoma utemeljene, kakor se je pokazalo, kaznovan, bo sedaj imenovan, kakor se poroča, za adjutanta ministra vojne mornarice, admiral Birileva.

Petrogradska brzojavna agentura poroča: Letos je poklicanih pod zastavo 475.246 novincev. Človeški material še torej ne bo v Rusiji tako skoro izčrpan.

Te dni je prispela v Odeso zadnja četa Portarturcev. Karkoli so ostavili Rusi v Portarturu, vse so Japonci znova zgradili in utrdili. Trdnjava je sedaj nedostopna. Hiša, kjer je živel general Kondratenko, je njemu v spomin in čast ostala neizpremenjena. Nad vratni pa se blešči napis: „Ta je živel ruski junak, general Kondratenko.“ Poleg teh besedi je še vklesan v marmor dan njegovega rojstva in njegove smrti.

Mirovno vprašanje. Poročajo, da bi izmed japonskih zahtev delali težavo le dve. Ti dve izvirata iz skrbi Japonske, da ne bi Rusija, ko bi se ojačila, čez nekaj let zopet ne poizkusila morda z večjim uspehom, pridobiti si izgubljene postojanke v vzhodni Aziji. Vsled tega želi Japonska zagotoviti, da Rusija na sibirski železnici ne bo položila drugega tira in da v Tihem morju ne bo imela bojnega brodovja.

— Mladega — (359) 3-

trgovskega pomočnika

zmožen slovenskega in nemškega jezika, popolnoma izurjen v trgovini z mešanim blagom, posebno

v špeceriji in železnini

sprejme do 1. septembra t. l. kakor tudi čvrstega

učenca

ki je dovršil nekaj razredov srednje šole
Lebinger & Bergmann, Litija.

Graščina Boštanj pri Radni na Kranjskem

postaja **Sevnica pri Zidanem mostu**

prodaja

dne **3. avgusta t. l.** na javni licitaciji ob pol deseti uri dopoldne **22** glav goveje živine kakor: **krave, junice, mlade bike in drugo mlado goved.** Nadalje tudi **svinje (jorkširske pasme) mrjasce, prasice in prašičke.**

Se zavoljo povečanja trgovine
podjeten

sodrug učenca (kompanjon)

Meri mora 2000—3000 kron položiti.
Vrednost blaga sedaj okoli 10.000 K.

Ponudbe se naj pošljejo pod na-
zvom: „Trgovina in gostilna“
na upravništvo „Domovine“. (355) 3-1

Pri Sv. Jederti nad Laškom se da

trgovina

Prešanim blagom pod ugodnimi pogoji takoj
najem in sicer samo samcem oziroma
samcem ali zakoncem brez otrok. Več pove
Jožef Simončič ravnotam. 3-3

Razpis.

Na Hrastniku ob južni železnici se od-
pajo za zgradbo nove petrazrednice stavbna
konkurenčnim potom.

Stavba je proračunjena na 48.600 K in
pode delo oddalo le skupno. Natančni pro-
jekt in načrti so na pregled v šolski uradnici
Hrastniku.

Pismene ponudbe, katerim je priložiti
10% varščine, so morajo tekom treh tednov
biti pri krajnem šolskem svetu na Hrastniku.

Krajni šolski svet Hrastnik, 12. julija 1905.

Miroslav Burger

predsednik.

Opustite narodni kolek!

Z letošnjo trgativjo

se prodaja

Vinograd v Pišecah.

Lepa, solnčnata lega, zdravo, samo
izborno trsje, zidana klet z vso opravo.
kakor tudi nekaj posode. Vpraša se pod:
M. L. C. 14, poste restante, Kranj.

ZVEZNA TISKARNA CELJE - SCHLEKJEVE ULICE 3

Priporočila se na vsakomestno
izvrševanje štaka od nevedne
do najmodernejše oblike.

Ker je bogato založena z naj-
modernejšimi okraski ter
opremljena z motornim, ozir.
elektr. obratom, lahko izvr-
šuje največja dela v kratkem
času okupno, točno in ceno.

Vse po konku-
renčnih cenah.

Franc Rižnar, kleparski mojster v Ljutomeru
sprejme

učenca

poštenih staršev za učenje v svojo obrt po
dogovoru. (356) 2-1

Ugodna prilika pri nakupu posestva!

Proda se iz proste roke lepo posestvo v bližini
mesta na Spodnjem Štajarskem. Isto leži ob glavni
cesti v zdravem in prijetnem kraju. Posestvo meri
15 oralov; na posestvu se nahajate 2 hiši, ena
slična vili s krasnimi sobami, primerna za vsako
gospodo. Obe hiši sta popolnoma v dobrem stanju.
Pogoji so zelo lahki. — Proda se le Slovincem.
Naslov se izve pri upravništvu „Domovine“
pod „Ugodna prilika 35“. (357) 2-1

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri
brizgalnicah najnovejšega zistema in prenosom
ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta
1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-
mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih
potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) —36

podružnica R. A. Smekal.

! Le 3 dni!
100 oseb. Skandinavski 42 konj.

CIRKUS K. LIPOT

v Celju na glaziji.

5 šotorov - 16 prevoznih voz.
V torek, dne 25. julija 1905, ob 8. uri zvečer:

gala predstava

s senzacijelnim velikomestnim obširnim sporedom, ki je bil na Dunaju tri mesece in v
Gradcu dva meseca dnevna govorica.

Izredno izvežbanje konj. Umetniki le prve vrste. Izborni klovni in avgusti.

Dalje najnovejša privlačnost:

smrtni skok z dvokolesom

amerikanca MR. HENRY-A. Najzanimivejše in najdrznejše, kar se je dosedaj izvajalo.

V sredo, 26. julija, popoldne ob 4. uri

zvečer ob 8. uri:

Otročja in družinska predstava Predzadnja predstava Gala-večer
na čast vsem Hrvatim.

Obširni spored se menja vsak dan.

Četrtek, 27. julija odhodna predstava.
zvečer ob 8. uri

Vstop pripuščen eno uro pred začetkom.

Kaditi kakor tudi pse seboj jemati, je prepovedano.

Spored se dobi za 20 vinarjev pri slugah.

Cena prostorom: ložni sedež 3 K, zaprti sedež 2 K, I. vrsta K 1-50, II. vrsta 1 K, stojšče 50 vin. Vojaki od
narednika nazaj in otroci pod 10. leto plačajo pri popoldanskih predstavah: I. vrsta 80 vin.,
II. vrsta 50 vin., stojšče 30 vin., sicer polna vstopnina.

Predprodaja vstopnic je v knjigarni g. G. ADLERJA, Glavni trg.

Veselošpovanjem

(981) 1

K. LIPOT, ravnatelj

ZIDARSKÉ POMOCNÍKE

sprejme

(358) 3-1

PIVAR, MALÝ & BAUDA, stavbniško podjetništvo
Zagreb.

Pri prvovrstni avstrijski zavarovalni družbi proti
(228) požaru in za življenje najdejo 17-6

posredovalci

kot krajevni in okrajni zastopniki izplačujoči se postranski
posel, kot glavni zastopniki in stalni posredovalci pa dobro
trajno službo. Ponudbe pod „15.305“ Gradec, poste restante.

Naprodaj je

800 močnih hmeljevih les, 30 m plehnatih
cevi, 25 cm v premeru in dve železni peči
po ugodni ceni pri

JULIJU SADNIK na Grobljah

pri SAVINSKEM MOSTU. (350) 3-2

Krvaška zavarovalnica proti
požaru

(v kratkem času tudi za življenje)

išče

zastopnika

za Celje in okolico pod zelo ugodnimi
pogoji. (349) 2

Trgovina s papirjem, pisalnim
in risalnimi potrebščinami

prodaja e. kr. šolskih knjig in igralnih kart

ZVEZDA TRGOVINA

prej D. HRIBAR

Rotovška ulica 2 **CELJE** Rotovška ulica 2
priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, doku-
mentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Novosti:

Studenčni kataster, dnevnik
občinskega zaklada, dnevnik
ubožnega zaklada } za občine
Dopisnice za naznanila izostanka vojaških
prememb

Izpisek iz zemljiške knjige } za odvetnike
a) posestni list } in notarje
b) bremenski list

Dopisnice, pošne spremnice,
nakaznice, zalepke, spremnice
s povzetjem, menice, čeki
in pošne položnice za e. kr.
pošne hranilnice } veljavno samo
za naučne
namene
Razdelitev učne tvarine, spisal K. Marachitz

Časovni predmeti:

Umetalni ogenj za veselice itd.

Lampijoni v raznih barvah in oblikah

Papirnati krožniki okrogli in štirioglati

Papirnat servijete

Karte za tombolo

Koriandoli (Confetti)

Serpentin (traki iz papirja) v raznih
barvah

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih čr-
tane, z eno ali dvema
kolonom, v papir,
platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade, krajne šolske svete, učitelstvo,
župnijske urade, okrajne zastope, učitniške zastope,
hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnat vreče vseh velikosti po originalnih to-
varniških cenah.

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo
se v najkrajšem času

Svileni papir v vseh barvah.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami
od napriprosteje do najfinejših iz-
peljave.

Molitveniki za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Pismeni papir v kasetah in mapah.

Zavitki za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potreb-
ščine so brezplačno na razpolago.

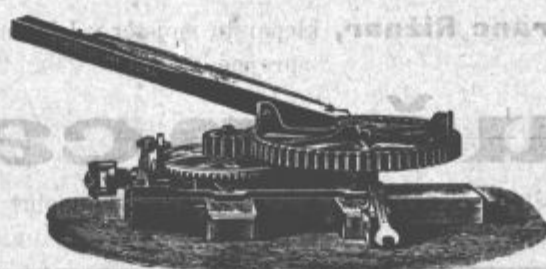
Trgovci in preprodajalci imajo
izjemne cene.

Priznано dobro blago.

Solidna in točna postrežba.

== Posebni ceniki strojev zastoj! ==

Vsakovrstne najboljše poljedelske stroje,
posebno pa

mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice
priporoča

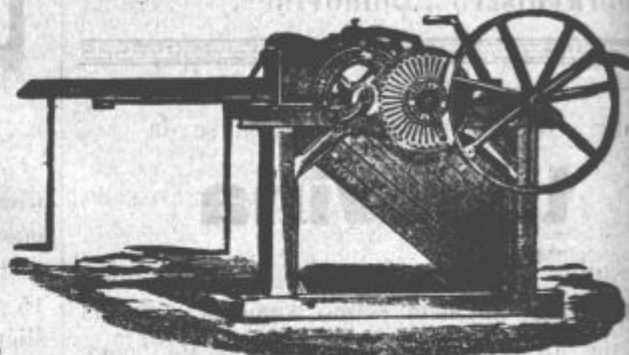
Trgovina z železnino „MERKUR“ P. MAJDIČ, Celje.

Zaloga

omar za led, strojev za
izdelovanje sladoleda, su-
rovega masla in prešic
za pripravljanje malino-
vega soka.

Vrtni stoli in železno pohištvo.

Traverze in cement!

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birmo itd. so

Singerjevi
šivalni stroji

za domačo porabo in obrtno svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) — 29

Zvezna tiskarna

priporoča za slavne urade,
društva, trgovce, obrtnike itd.
najrazličnejše tiskovine po
konkurenčnih cenah.

Naznanilo!

Slavnemu p. n. občinstvu si dovoljujem uljudno naznanjati, da sem preselil
s 1. julijem 1905 svojo

črevljarsko delavnico

iz Rotovške ulice

== v Graško cesto št. 22 ==

(v hišo g. A. Kolenca).

Vsem cenjenim naročnikom in odjemalcem se priporočam v blagohotno
naklonjenost i v bodoče ter zagotavljam vedno najtočnejšo in najsolidnejšo
postrežbo, še posebno z ozirom nato, da sem si uredil svojo delavnico po naj-
modernejšem načinu in sem raditega v prijetnem položaju naznaniti, da sem vsem
delom **znižal cene**. — Naznanjam tudi, da prevzamem razun finejših del
tudi vsa priprosta dela, kakor tudi popravila. — Za delo in kakovost blaga jamčim.

Martin Kolšek

črevljarski mojster v Celju.

(321) 10—4

NOVO!

Dunajska splošna vzajemna družba za

NOVO!

zavarovanje pogrebni stroškov

zavaruje vsote po 50, 100, 200, 250, 300, 400 K, ki se izplačajo v slučaju zavarščine smrti v teku 24 ur donatelju polične knjižice. — Mesečne premije so jako nizke. — Natančna pojasnila daje zastopnik za Celje in okolico

(342)

ALOJZIJ TERČEK, Breg pri Celju štev. 8.

10-3

Potnikom v Ameriko v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

84 35-31 sprejema potnike za linijo čez PARIS—HAVRE po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov do HAVRE. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (255) zastoj in poštnine prosto. 50-10

Vizitnice priporoča „Zvezna tiskarna“.

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. prosinca 1905** pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je bila dosedaj **4%**.

(14) 30

Prodajalke

zmožne slovenskega in nemškega jezika, popolnoma izurjene v trgovini z mešanim blagom (začetnice so izključene), kakor tudi

čvrstega učenca

iz dobre hiše, ki je dovršil nekaj razredov srednje šole, sprejmeta

(334) 3-3

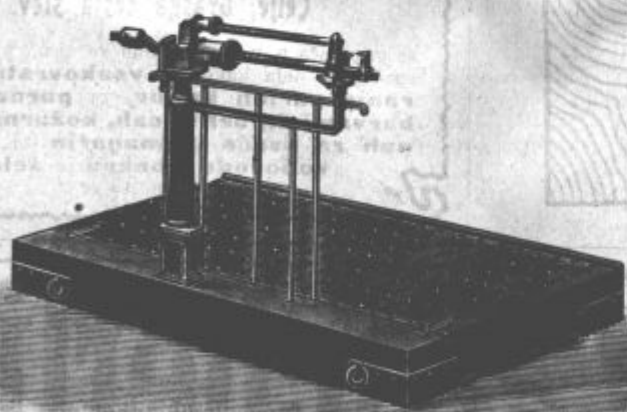
Lebinger & Bergmann v Litiji.

Iščem dobro **trgovino** v **najem** tudi z gostilno

(345) 3-2

do 1. oktobra.

Naslov pove upravništvo „Domovine“.

Različne tehtnice.

Štedilna ognjišča,

izšla. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

Prevzamem popolno napravo kopališč,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljavno strelododov itd.

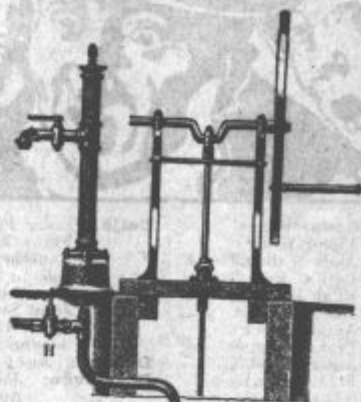
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

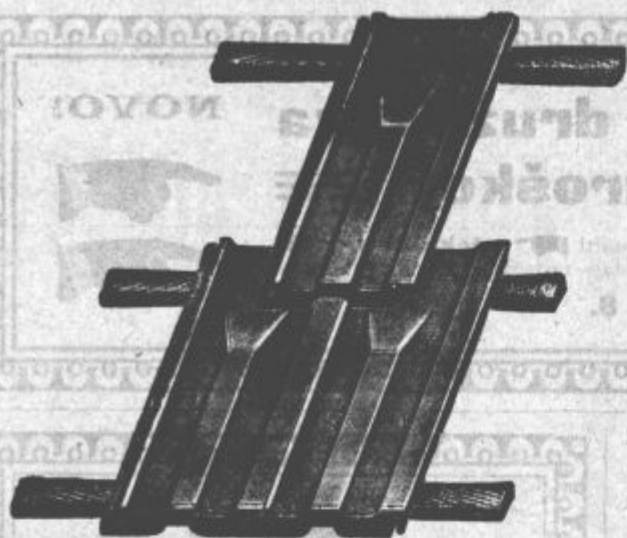
Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40-16

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ CELJE ♦ Poljska ulica št. 14.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke „Koroški model“ (Strangfalzziegel).

(222) 20-12

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ♦ Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in J. Marzola.

► Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. ◄

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. ► Takojšnja in najzanesljivejša postrežba. ◄ Sprejmejo se zastopniki.

Kdor je vaje piti kakao, naj v svoj prid poizkusi novo vrsto

Ivana Hoffa
KANDOL-KAKAO

kl zaradi svoje neznatne toščatosti nemoti prebavljanja, ampak je jako lahko prebaven.

Kandol-kakao

ima mimo vseh drugih kakaovskih vrst vrhutega to odločilno prednost, da je ob najboljšem okusu dokaj cenejši in zaradi združitve s sladom tudi jako redilen.

Kdor poizkusi Kandol-kakao, ga rabi trajno.

Zavoji po 1/4 kg 90 vin. 1/2 50

se dobivajo v vseh trgovinah s specerijskim in kolonialnim blagom.

Pristno samo v zavojih z levo znamko.

Iščem prodajalko

(ne premlado); plačilo na mesec osem goldinarjev.*

Anton Krihbaum, trgovec v Oplotnici.
(353) 2-2

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo iz dobre hiše se sprejme takoj pod ugodnimi pogoji v trgovini
Ivana Ravnikarja v Celju.

Zacinjene in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

Demetriy Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.

(238) 50-21

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedosežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger
Victor Wegg
Alois Walland's Nf.
Carl u. Frid. Teppi
Milan Hočev
Josef Matič
Anton Ferjen
Franz Zangger
Anton Topolak
Ferd. Jakowitsch
Anton Kolenc

Celje: Franz Pečnik
Franz Ranzinger
Rauscher Adler Ap.
Johann Ravnikar
Otto Schwarzl & Co.
Josef Srimz
Franc Urech
Johann Laurie
Debrna: Josef Sikošek
Braslovce: Johann Pauer
Ant. Plaskan

Konjice: Franz Kupnik
Vojnik: Franz Zotti
Hrastnik: Paul Bauerheim
Konsumno društvo
Josef Wouk
Ljubno: Joh. Filippi
F. X. Petek
Sevnica: S. F. Schalk
Ludwig Smole
Anton Verbič
Trg Lemberg: Fr. Zupančič
Gomilsko: Franz Cukala

Trg Laško: Andr. Elsbacher
Carl Hermann
Planina: Ludw. Schescherko
F. Wambrechtsteiner
Gornjigrad: Jacob Božič
Franz Scharb
Poljane: Ferdinand Ivanus
Franz Kaudič
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwetz
Carl Sima

Mozirje: Leopold Vukič
Rudolf Pevec
Pristava: Marie Suppanz
Anton Suppanz
Brezice: Franz Matheis
Joh. Pinteric
Uršič & Lipelj
Franz Varlec
Zalec: Adalbert Globočnik
Adalbert Geiss
Jacob & Marie Janič
Vitanje: Anton Jaklin

Trbovlje: Konsumno društvo
Franz Dežman
Anton Krammer
Jos. Mahkovec &
Jos. Moll
Johann Müller sen.
Videm: Joh. Nowak
Velenje: Ulrich Lager
Carl Tischler
Josef Wutti
Št. Jurij: F. Kartin nast.
J. F. Schescherko

